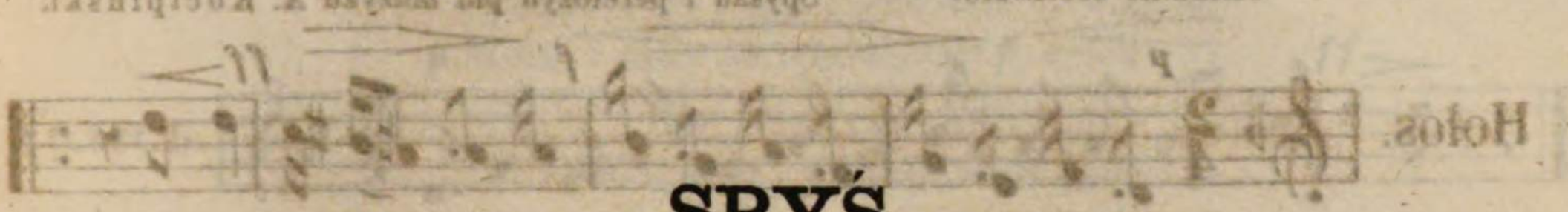

SPYŚ.

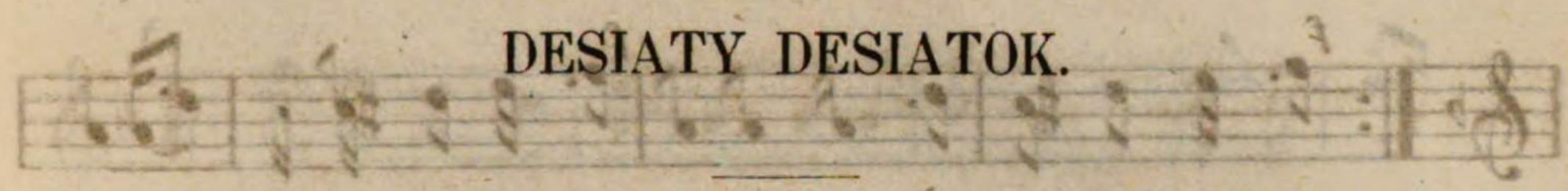

DESIATY DESIATOK.

No. 1. Oj Moroze, Morozeńku, ty sławnyj kozacze! Duma pro Moroza.

„ 2. Oj stuknuło w bujnim lisi, komar z duba powałyû sia. Duma pro smert' komarja.

„ 3. Nebudu ja ženyty sia, bo szczo meni z toho! Szumka z Podola.

„ 4. U susida chata biła. Dumka z Wołyni, z pid Owrucza.

„ 5. Szczo-ż ja budu, bidnyj, dijaû? Dumka z Podola.

„ 6. U Serbyna dobre żyty. „Oj Serbyne czornousyj!“ Piśnia. *)

„ 7. Na tim boci na tołoci dwa kameni mełe. Szumka. *)

„ 8. Staryj i Mołoda. „Oj pid wyszneju, pid czereszneju.“ Dwojnaja Piśnia z Podola.

„ 9. Metełycia. „Oj na dwori metełycia, czomu staryj ne ženyt'sia.“ Piśnia z tańcem.

„ 10. Każut' lude, szczo-m szczasływa niczym ne żurusia. Dumka z pid Umania.

***) Z ljubymych piseń kniazia G. A. Potiomkina.**

No. 1.

„Oj Moroze, Morozeńku, ty sławnyj kozacze!“

Duma pro Moroza

(z Podola.)

Andante sostenuto. Spysał i perełożył pid muzyku A. Kocipiński.

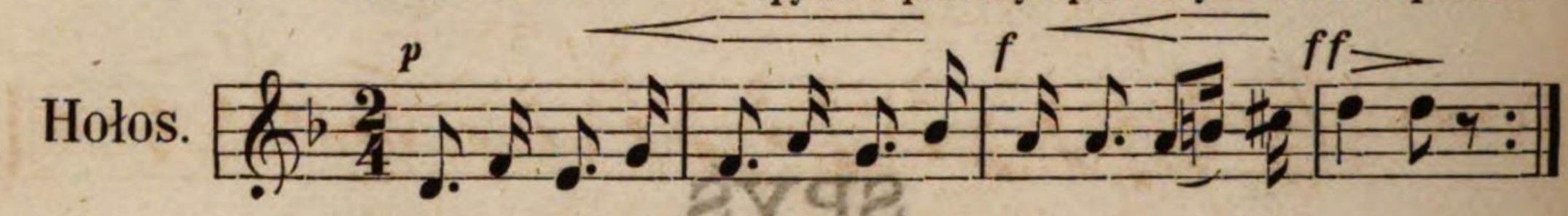

Oj Mo-ro-ze, Mo-ro-zeń-ku, ty sła-wnyj ko-za-cze!
Za to-bo-ju, Mo-ro-zeń-ku, U-kra-i - na pła-cze;

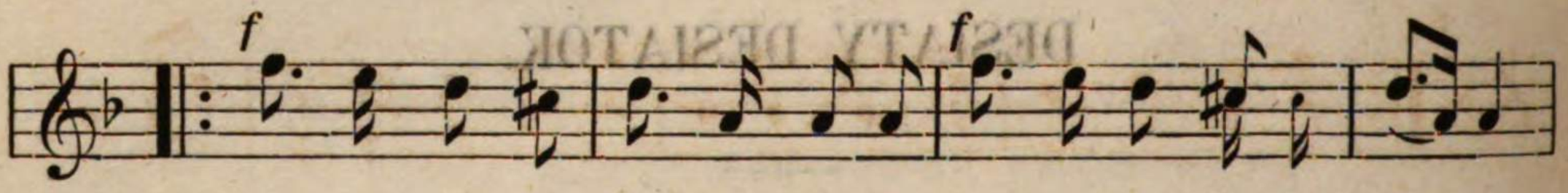

Ne tak ta - ja U - kra - i - na jak te hor - de wij-sko;—

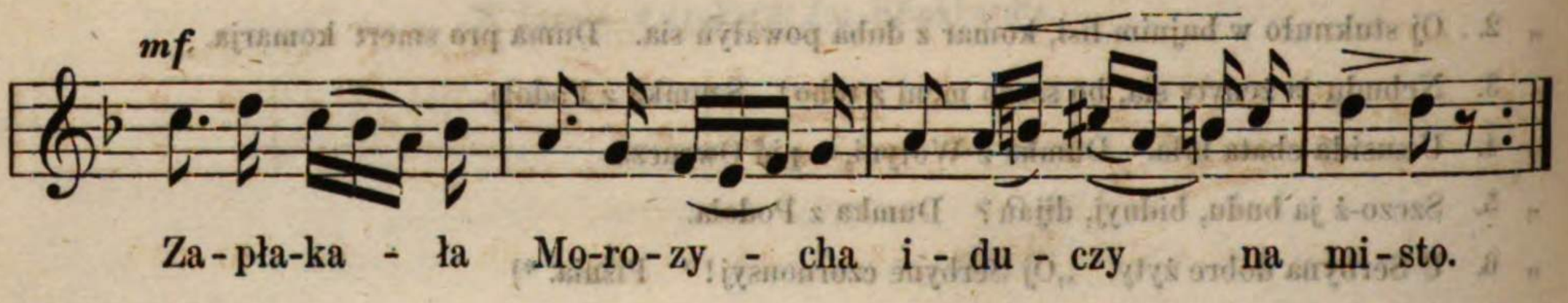

Za-pła-ka - ła Mo-ro-zy - cha i - du - czy na mi-sto.

Nepłacz, nepłacz Morozycho! nepłacz, ne żury sia,
Chody z namy, z Kozakamy, med-wyna napyj sia,
— „Czoho-ś meni, moji bratia, med-wyno ne pjet sia;
Oj deś to mij Morozeńko ta wże z Turkom bjet sia!“ — *)

---

*) Warjant, z pid Stanisławowa.

Iz Zbornyka Żegota Pauli. Cz. I. Str. 146.

— „Oj pyjte wy zdoroweńki, kołyż bo wam pjet sia;
Koło moji hołowońki wse łyszeńko wjet sia.“
Piszła, piszła, Morozycha na wysoku horu:
Jide, jide Morozeńko na woronim koniu.

Na woronim konyczeńku, ta pry tuhim łuczku;
— „Podaj meni, Morozycho, ta na konia ruczku!“
Oj ne wstyhła Morozycha ruczeńky podaty; —
Oj dajut wże Kozaczeńki ta do zamku znaty.

Ta złowyły Morozeńka, ruczeńky zwiazały,
A zwiazawszy nazad ruczky, do zamku widdały.
Wonyż joho tam ne były, ni w czwerti rubały
Tilky z njoho mołodoho żywcem szkuru zniały.

Перша Сотня. Десяти Десятокъ.

No. 1.

„Ой Морозе, Морозеньку, ти славний козаче!“

Дума про Мороза

(зъ Подоля.)

Andante sostenuto. Списавъ и переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

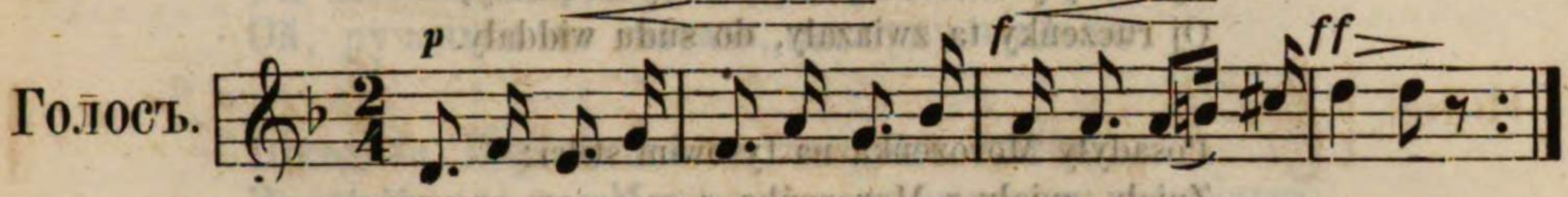

Ой Мо-ро-зе, Мо-ро-зеньку, ти сла-вний ко-за-че!
За то-бо-ю, Мо-ро-зеньку, У-кра-і-на плаче;

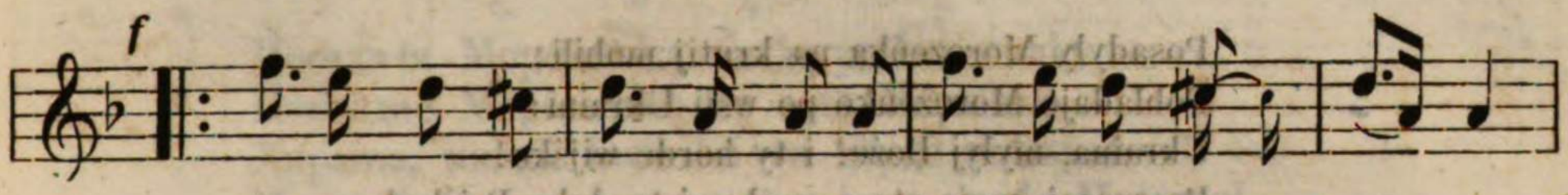

Не такъ та-я У-кра-і-на, якъ те гор-де військо;—

За-пла-ка-ла Мо-ро-зи-ха і-ду-чи на мі-сто.

Неплачъ, неплачъ Морозихо! неплачъ, не журися,
Ходи зъ нами, зъ Козаками, мед'вина напийся.
— „Чого-сь мені, моі братья, медъ-вино не пьется;
Ой десь то мій Морозенько та вже зъ Туркомъ бьется!“ — *)

---

*) Варіянтъ, зъ підъ Станіславова.

Ізъ Зборника Жегота Пауді. Ч. I. Стр. 146.

— „Ой пийте ви здоровенькі, коли-жъ бо вамъ пьется;
Коло моі головонькі все лишенько вьется.“
Пішла, пішла, Морозиха на високу гору:
Йіде, йіде Морозенько на воронімъ коню.

На воронімъ кониченьку, та при тугімъ лучку;
— „Подай мені, Морозихо, та на коня ручку!“
Ой не встигла Морозиха рученьки подати, —
Ой дають вже Козаченьки та до замку знати.

Та зловили Морозенька, рученьки звязали,
А звязавши назадъ ручки, до замку віддали.
Вонижъ ёго тамъ не били, ні въ чверті рубали:
Тільки зъ нёго молодого живцемъ шкуру зняли.

Oj z za hory, z za krutoji wijśko wystupaje;
Po sam pered Morozeńko konem wyhrawaje:
Schyłyû-skłonyû hołowońku koniu na hrywońku, —
Bidnaż moja hołowońka, czuża storonońka!

Po pid horu kaminnuju pokopani szańci;
Oj złowyły Morozeńka w nediłeńku w ranci,
Oj złowyły Morozeńka, ruczeńky zwiazały,
Oj ruczeńky ta zwiazały, do sudu widdały.

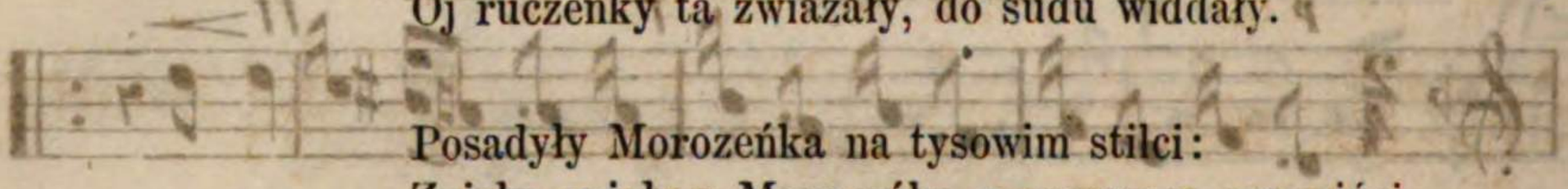

Posadyły Morozeńka na tysowim stilci:
Zniały, zniały z Morozeńka z czeresom czerwińci.
Posadyły Morozeńka na żowtim pisoczku:
Zniały, zniały z Morozeńka szoûkowu soroczku.

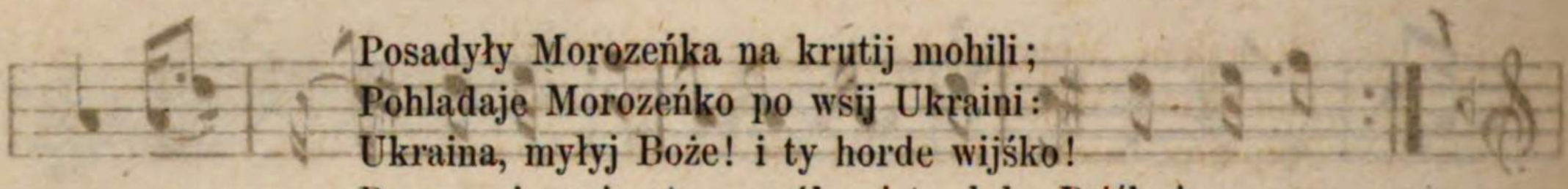

Posadyły Morozeńka na krutij mohili;
Pohladaje Morozeńko po wsij Ukraini:
Ukraina, myłyj Boże! i ty horde wijśko!
Proszczaj, moja stara neńko, i ty, luba Priśko!

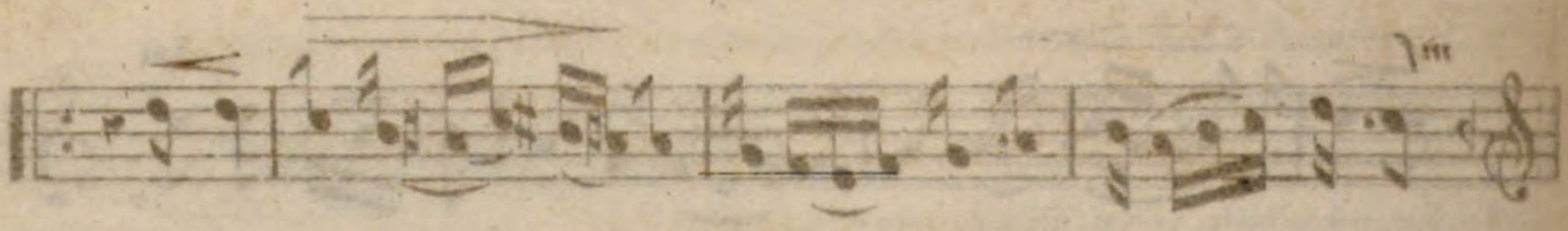

Ой зъ за гори, зъ за крутоі військо виступае;
По самъ передъ Морозенько конемъ вигравае:
Схиливъ-склонивъ головоньку коню на гривоньку, —
Біднажъ моя головонька, чужа сторононька!

По підъ гору каменную покопані шаньці;
Ой зловили Морозенька въ неділеньку въ ранці,
Ой зловили Морозенка, рученьки звязали,
Ой, рученьки та звязали, до суду віддали.

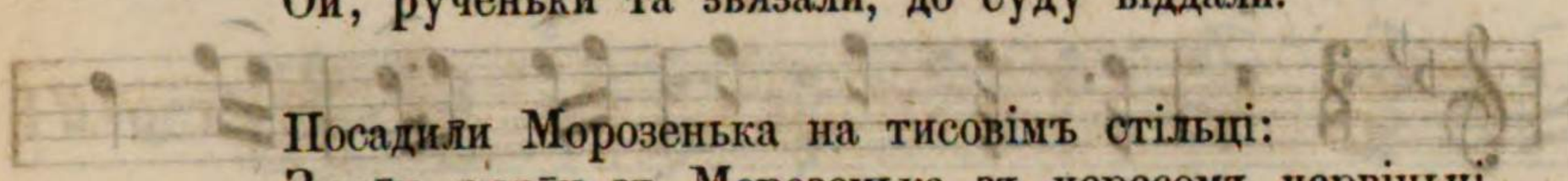

Посадили Морозенька на тисовімъ стільці:
Зняли, зняли зъ Морозенька зъ чересомъ червіньці.
Посадили Морозенька на жовтімъ пісочку:
Зняли, зняли зъ Морозенька шовкову сорочку.

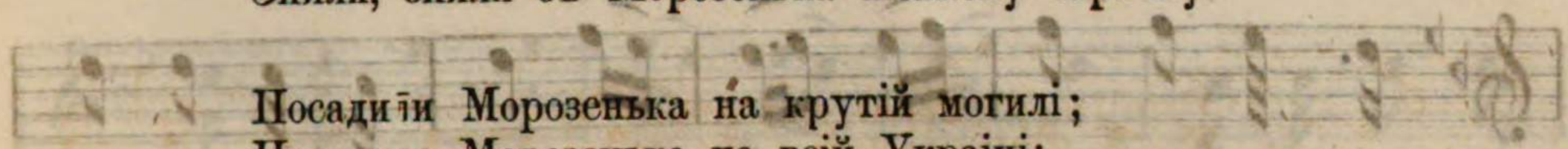

Посадили Морозенька на крутій могилі;
Поглядае Морозенько по всій Україні:
Україна, милий Боже! і ти горде військо!
Прощай, моя стара ненько, і ти, люба Пріська!

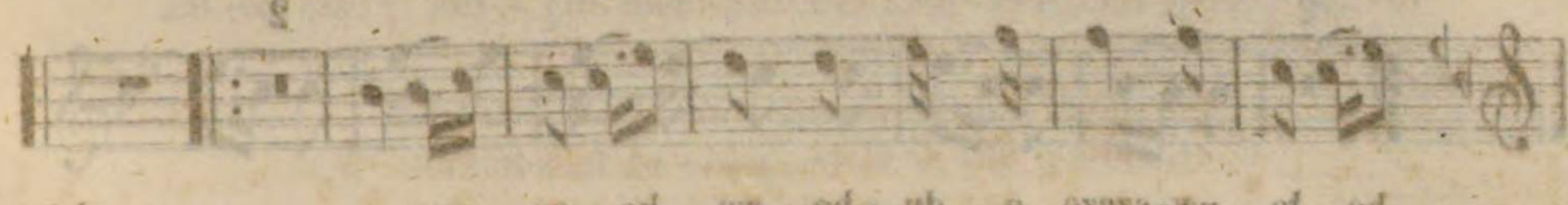

No. 2.

„Oj stuknuło w bujnim lisi.“

Duma pro smert' komara.

(Żartobływa.)

Hołos iz Zbornyka Waćława z Oleska.

Vivace. Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

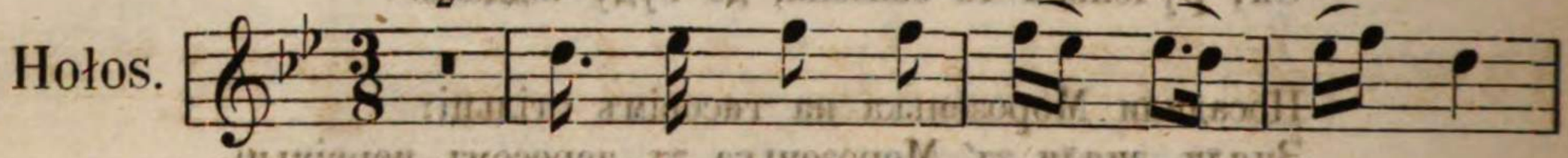

Oj stu - knu - ło w buj - nim li - si,

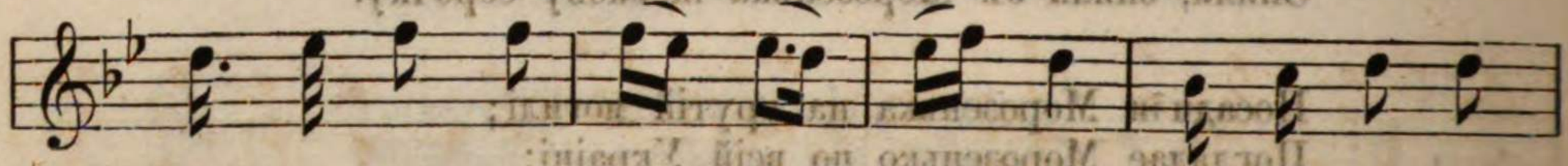

ko - mar z du - ba po - wa - łyû - sia, roz - byû so - bi

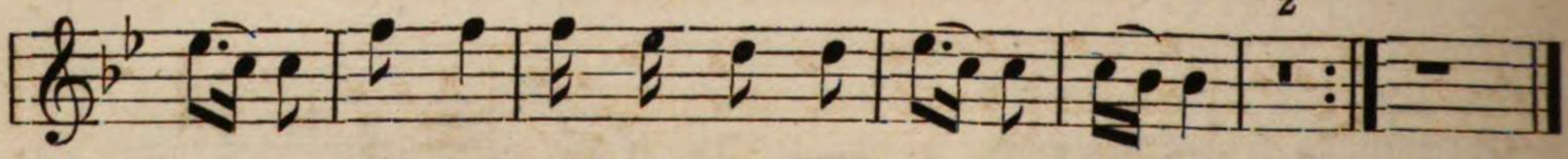

ho - ło - wy - szcze o du - bo - we ko - re - ny - szcze.

Wyłetiła mucha z chaty
Komarońka rjatuwaty:
Oj komarju hospodarju,
Żal m'ni tebe ne pomału.

De sia skażesz pochowaty,
Kosti swoji szanuwaty?
Pochowajteż mene w lisi,
W bujnim lisi pry horisi.

Posijteż na m'ni rutoczku,
Zełenoho barwinoczku;
Chto tu rutu bude rwaty,
Bude mene spomynaty:

Oj tut łeżyt' komaryszcze,
Toj wełykyj hultjajiszcze,
Ne jednomu hraû na nosi,
Teper tiło joho w prosi.

Oj du, du, du, du, du, du, du,
Komarońka ne zabudu:
Oj tut łeżyt' joho tiło,
Szczo z duba wczora złetiło.

Перша Сотня. Десяти Десятокъ.

No. 2.

„Ой стукнуло въ буйнімъ лісі.“

Дума про смерть комаря.

(Жартоблива.)

Голосъ ізъ Зборника Вацьлава зъ Олеска.

Переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

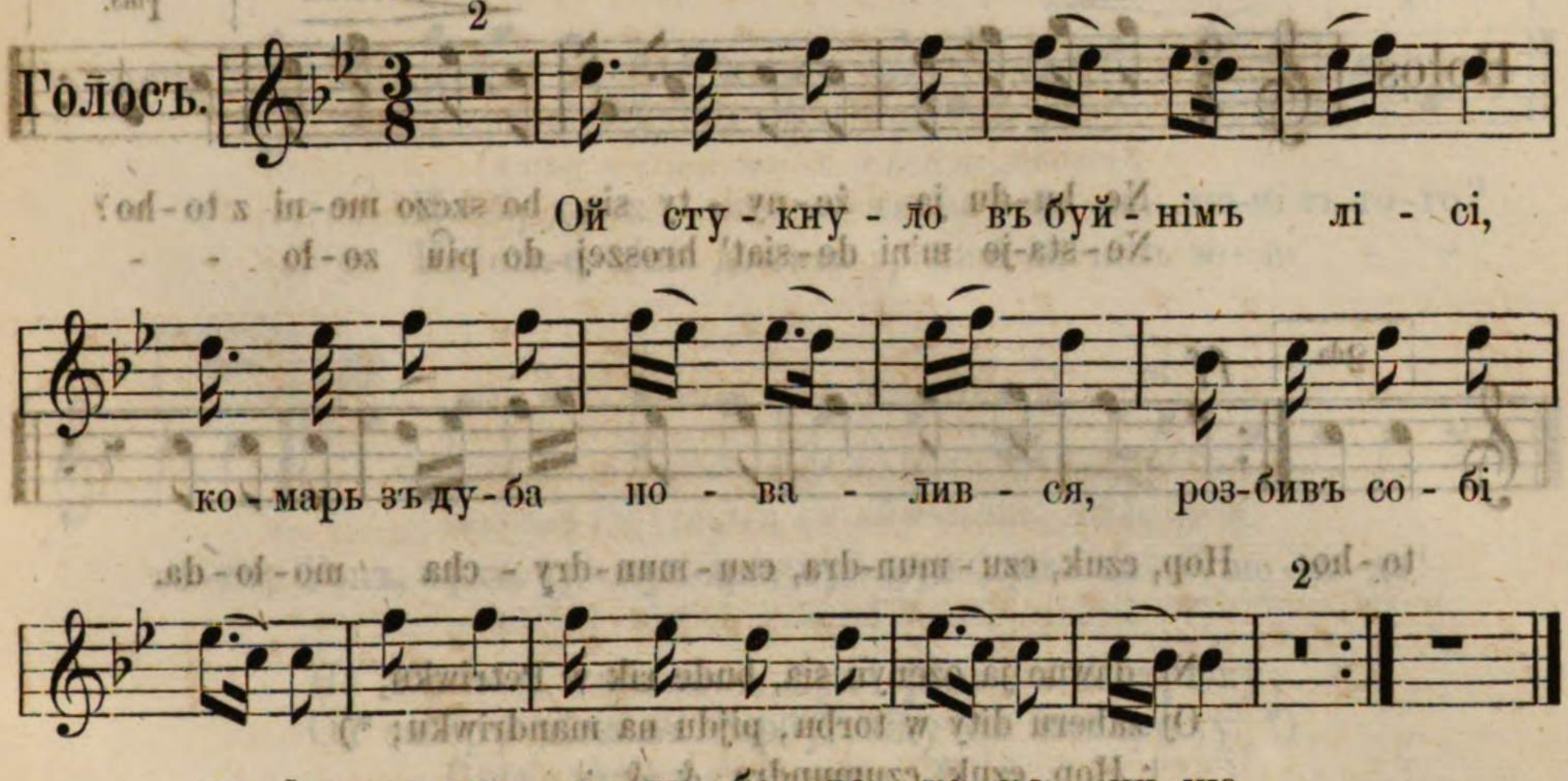

Вилетіла муха зъ хати
Комаронька рятувати:
Ой комарю, гослодарю,
Жаль мні тебе не помалу.

Де ся кажешъ поховати,
Кості свої шанувати?
Поховайте-жъ мене въ лісі,
Въ буйнімъ лісі, при горісі.

Посійте-жъ на мні руточку,
Зеленого барвіночку;
Хто ту руту буде рвати,
Буде мене споминати:

Ой тутъ лежить комарище,
Той великий гультяйіще,
Не одному гравъ на носі,
Теперъ тіло його въ просі.

Ой, ду, ду, ду, ду, ду, ду ду,
Комаронька не забуду:
Ой тутъ лежить його тіло
Що зъ дуба вчора злетіло.

No. 3.

„Ne budu ja żenyty sia.“

Szumka z Podola.

Hołos iz Zbornyka Waćława z Oleska.

Perełożyù pid muzyku A. Kocipiński.

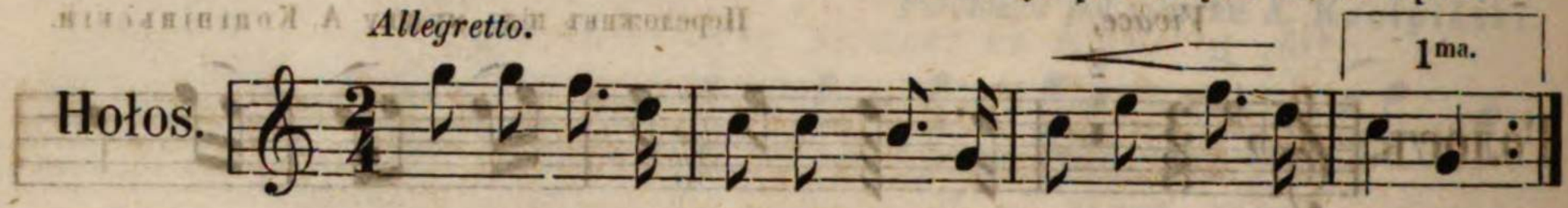

Ne bu-du ja że-ny - ty sia bo szczo me-ni z to-ho?
Ne-sta-je m'ni de-siat' hroszej do piu zo-ło - -

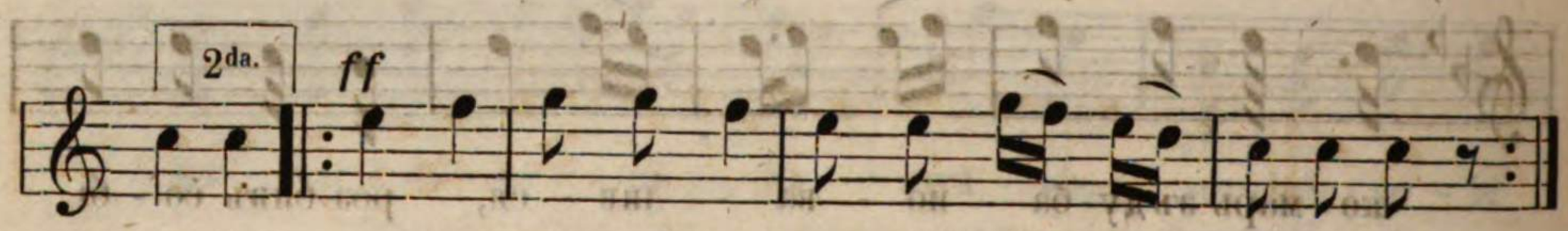

to-ho; Hop, czuk, czu-mun-dra, czu-mun-dry - cha mo-ło-da.

Ne dawno ja ożenyù sia, bude rik w Petriwku,
Oj zaberu dity w torbu, pijdu na mandriwku; *)
|: Hop, czuk, czumundra, &. &. :|

Taj wyjdu ja na te seło, i stanu na horbi,
Ohlanu sia po za sebe, czy je dity w torbi;
|: Hop, czuk, czumundra, &. &. :|

Warjanty.

1.

Iz Zbornyka Żegota Pauli. Cz. II. Str. 102.

Mysływem sia ożenyty, ta ne maju czoho —
Ne staje m'ni desiat' hroszej do piu zołotoho;
— Niczoho, neboże, pro piu zołotoho!
Maju-ż bo ja taj piat' hroszej, szczo-ż komu do toho?

Ne takij to strach wełykij, jak każut' junoszy;
Ne żurju sia, ożeniu sia pry tych desiat' hroszy!
— Niczoho, neboże, pry tych desiat' hroszy,
Jidnak sobi budu hladiù diwczynki choroszyj.

---

*) mandruwat', — bez celu włóczyć się, unikając stałej pracy; nieco zmienne znaczenie niemieckiego słowa: wandern.

Перша Сотня. Десяти Десятокъ.

No. 3.

„Не буду я женитися.“

Шумка зъ Подоля.

Голосъ изъ Зборника Вацьлава зъ Олеска.

Переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

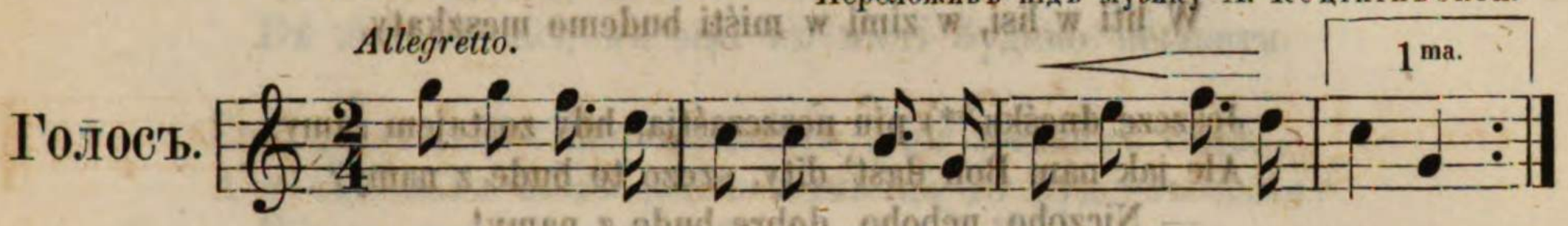

Не давно я оженився, буде рікъ въ Петрівку;
Ой заберу діти въ торбу, піду на мандрівку. *)
|: Гопъ, чукъ, чумундра, &. &. :|

Тай вийду я на те село, і стану на горбі,
Оглянуся по за себе, чи е діти въ торбі;
|: Гопъ, чукъ, чумундра, &. &. :|

Варіянти.

1.

Изъ Зборника Жегота Паулі. Ч. II. Стр. 102.

Мисливемъ ся оженити, та не маю чого —
Не стае м'ні десять грошей до півъ-золотого;
— Нічого, небоже, про півъ-золотого!
Маю-жъ бо я тай пять грошей, що-жъ кому до того?

Не такий то страхъ великий, якъ кажуть юноши;
Не журюся, оженюся при тихъ десять гроши!
— Нічого, небоже, при тихъ десять гроши,
Йіднакъ собі буду глядівъ дівчинки хороший!

*) мандрувать, — бродяжничать, только не въ такъ презрѣномъ смыслѣ.

Mowlat lude: ne żury sia, harazd tobi bude:
Budesz maty pry kim spaty, chot' chliba ne bude.
— Niczoho, neboho, chot' chliba ne bude!
Pidem z torbow po żebrani, ta *) nam dadut' lude.

Ani chliba, ani kaszy, ni własnoji chaty —
Chot' nam szczo chto podaruje, nema hde schowaty.
— Niczoho, neboho, chot' ne majem chaty!
W liti w lisi, w zimi w miści budemo meszkaty.

Jeszcze dneśka **) piu neszczaśtja, hdy zostajem samy,
Ale jak nam Boh dast' dity, szczo to bude z namy?
— Niczoho, neboho, dobre bude z namy!
Budem dity prodawaty, stanemo panamy.

2.

Iz „Libretto" S. D. Paliwody-Karpeńki.

Każut' meni żenyty sia, no szczo-ż meni żinka?
Koły skriś zadeszewiła na hamuz ***) horiłka!
Każut meni żenyty sia, meni-ż ne do toho!
Ne dostaje desiat' hroszej do piu-zołotoho.

Desiat' hroszej ne dostaje, a piaty ne maje;
Dobre-ż tomu żenyty sia, chto koho kochaje!
Każut meni żenyty sia buuszy mołodomu
Kłyczyt' że mia, susidońka, ta do swoho domu. †)

Kłyczyt' że mia susidoczka do swojeji chaty,
Postawyła storiżeńku, szczo-b mene spijmaty!
Dobra-ż buła storiżeńka, dała meni znaty:
„Wtikaj, wtikaj, harnyj chłopcze, choczut mia spijmaty!"

---

*) albo: pidesz wtorbach prochat' chliba, to ....
**) dneśka, — znaczy: teraz.
***) na hamuz, — na dziwo.
†) Hlańte, — kłycze mołodycia: „pryjdy duszko, pryjdy!
„Nema w doma czołowika, nebijś, serdce, krywdy!"
Oj prijszouby, hołubońko, u twoju hospodu,
Ta bojusia, spynu i rebra szczo-b neuwesty w szkodu!

Koły-b w tebe moje serdce, ne tyn perełazy,
To chodyu-by ja do tebe w deń czotyri razy!
Koły-b w tebe, moja duszko, ne tyn perewułky!
To chodyu-by ja do tebe zapaluwat' liulky!

Czuży żinki, czuży żinki, to zdorowia moje,
A jak zabaczyt' mużyk z cipom, bezhołowia moje!
Iz za hory witer wije,
Czuża żinka nenahrije!
Czuża żinka no do peczy,
Zimno w ruky, żarko w płeczy.

Мовлятъ люде: не журися, гаразд ъ тобі буде:
Будешъ мати при кімъ спати, хоть хліба не буде
— Нічого, небого, хоть хліба не буде!
Підемъ зъ торбовъ по жебрані, та*) намъ дадутъ люде.

Ані хліба, ані каши, ні власної хати, —
Хоть намъ що хто подаруе, нема где сховати.
— Нічого, небого, хоть не маемъ хати!
Въ літі въ лісі, въ зімі въ місті будемо мешкати.

Еще днеська**) півъ-нещасьтя, гди зостаемъ сами,
Але якъ намъ Богъ дасть діти, що то буде зъ нами?
—Нічого, небого, добре буде зъ нами!
Будемъ діти продавати, станемо панами.

2.

Ізъ „Либретто“ С. Д. Паліводи-Карпенька.

Кажуть мені женитися, на що-жъ мені жінка?
Коли скрізь задешевіла на гамузъ***) горілка!
Кажуть мені женитися, мені-жъ не до того!
Не достае десять грошей до півъ-золотого.

Десять грошей не достае, а пяти не мае;
Добре-жъ тому женитися, хто кого кохае!
Кажуть мені женитися бувши молодому,
Кличить же мя, сусідонька, та до свого дому. †)

Кличить же тя сусідочка до своеі хати,
Поставила сторіженьку, що-бъ мене спіймати!
Дображъ була сторіженька, дала мені знати;
„Втікай, втікай, гарний хлопче, хочутъ тя спіймати!“

---

*) або: підешъ въ торбахъ прохать хліба, то ....
**) днеська, — значіть: теперъ.
***) на гамузъ, — на диво.
†) Гланьте, — кличе молодиця: „прийди душко, прийди!
„Нема вдома чоловіка, небійсь, сердце, кривди!“
Ой прийшовби, голубонько, у твою господу,
Та боюся, спину й ребра що-бъ невести въ шкоду:

Коли-бъ въ тебе мое сердце, не тинъ перелази,
То ходив-би я до тебе въ день чотирі рази!
Коли-бъ въ тебе, моя душко, не тинъ перевулки,
То ходив-би я до тебе запалувать люлки!

Чужі жінки, чужі жінки, то здоровья мое,
А якъ забачить мужикъ съ ціпомъ, безголовья мое!
Изъ за гори вітеръ віе,
Чужа жінка ненагріе!
Чужа жінка но до речи,
Зімно въ руки, жарко въ плечи!

A ja-ż brawyj kozak buû, ta j sam dohadaû sia;
Zimsze, zimsze po pid łuhom, ta j w zille schowaû sia!
Pryjszły diwky j mołodyci, zilla ohladaty,
Stały-ż moi kozaćkii ślidy spiznawaty!

„Czy ny se toj kozaczeńko, szczo po noczam chodyt',
„Szczo diwczat, ta mołodyć, iz rozumu zwodyt'?“
„Otut buło-b jemu łycho, ta jak by spijmały,
„Były-b były skilko wlizło, szczej kuntusz porwały-b!“

A ja-ż chrabrym chłopcem buûszy, ne do słuchaû do kincia,
Szparko raczky popoûz rowom i naprawyû wtikacza!
Utikaû ja czerez tyn, ta j ne dotorknuû sia,
Opik mene mużyk cipom, a ja j osmichnuû sia!

Utikaû ja czerez tyn, czerez perełazy,
Opik mene jakyjś did'ko, aż czotyri razy.
Och! Zdajet sia ne bołyt', ne możu chodyty;
Budu znaty, budu znaty jak czużych lubyty!

Czużi żinki, czuży żinki!
To zdorowle moje,
A jak pobaczyt mużyk s cipom,
Bezhołowe moje!

*) Bo raz buû ja w tarapati
Prawdu mowyt', szczo w żarkij,
Jak zastukaû mużyk w chati,
To wypadok byû takij:

Od wikońcia do poroha,
Pid wikoneczkom załoha!
Kuntusz z sebe, szapku dołu,
Ta j wikoneczkom jak moha!

Wyrwaû mużyk, włuczyû mużyk
Takuju hodynu,
Szczo znjaû żupan, zder soroczku
I połoskotaû spynu!

---

*) Zdaje się, że te słowa aż do końca są nie narodowe.

А я-жъ бравий козакъ бувъ, та й самъ догадався;
Зімше, зімше по підъ лугомъ, та й въ зільлье сховався!
Прийшли дівки й молодиці, зільля оглядати,
Стали-жъ мої козацькіі сліди спізнавати!

„Чи ни се той козаченько, що по ночамъ ходить,
„Що дівчатъ, та молодиць, ізъ розуму зводить?“
„Отутъ було-бъ ему лихо, та якъ би спіймали,
„Били-бъ били скілко влізло, щей кунтушъ порвали-бъ!“

А я-жъ храбримъ хлопцемъ бувши, не дослухав до кінця,
Шпарко рачки поповзъ ровомъ і направивъ втікача!
Утікавъ я черезъ тинъ, та й не доторкнувся,
Опікъ мене мужикъ ціпомъ, а я й осміхнувся!

Утікавъ я черезъ тинъ, черезъ перелази,
Опікъ мене якийсь дідько, ажъ чотирі рази.
Охъ! Здается не болить, не можу ходити;
Буду знати, буду знати якъ чужихъ любити!

Чужі жінки, чужі жінки!
То здоровлье мое,
А якъ побачить мужикъ съ ціпомъ,
Безголовье мое!

*) Бо разъ бувъ я въ тарапаті,
Правду мовить, що въ жаркій,
Якъ застукавъ мужикъ въ хаті,
То випадокъ бувъ такій:

Одъ віконьця до порога,
Підъ віконечкомъ залога!
Кунтушъ съ себе, шапку долу,
Та й віконечкомъ якъ мога!

Вибравъ мужикъ, влучивъ мужикъ
Такую годину,
Що знявъ жупанъ, здеръ сорочку
И полоскотавъ спину!

*) Здаеця, що ті слова ажъ до кіньця не народні.

No. 4.

„U susida chata biła."

Dumka z Wołyni

(z pid Żytomyra.)

Hołos śpiwała W. Krasicka.

Andantino. Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

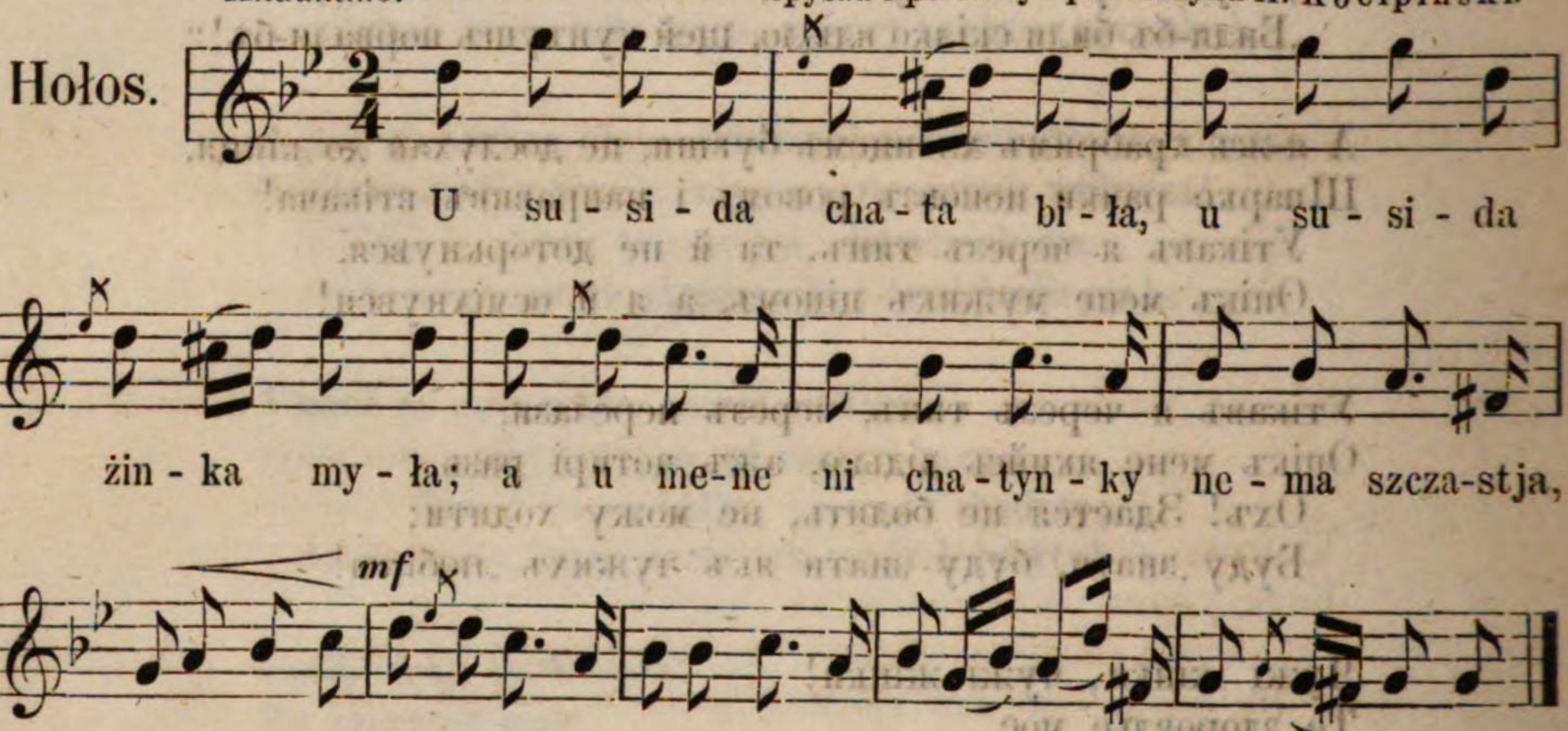

*) Za susidom mołodyci
Za susidom i wdowyci
|: I diwczata pohladajut',
Bo susida wsi kochajut'. :|

A ja bidnyj neszczasływyj,
Nichto meni ne życzływyj,
|: Chocz z kotroju sia spiznaju,
Wzajemnosty ne doznaju. :|

Odna mene polubyła
I ruczenku zaruczyła,
|: A piśla w oczy skazała,
Szczo nikoły ne kochała. :|

Czy ja komu szczo złe radyŭ,
Czy ja koho z świta zwadyŭ?
|: Och, za szczo-ż mia Boh karaje,
Łychu dolu nasyłaje? :|

Czy to, Boże, twoja wola
Czy neszczasna moja dola?
|: Szczo ja żyju jak wpustyni
Lita traczu bez drużyny. :|

Nema szczastja, nema doli,
Treba żyty jak w newoli;
|: Chyba pidu utoplu sia,
Abo w kamiń rozybju sia. :|

---

*) Warjant:

z pid Meżyrycza na Wołyni.

A wże susid żyto sije,
A w susida zełenije;
|: W mene połe ne orane,
Żyto moje ne sijane. :|

A w susida pjut', hulajut',
A susida wsi kochajut';
|: Wsi kochajut' i wsi lublat',
I do sebe wsi hołublat'. :|

A ja bidnyj, neszczasływyj,
Nichto-ż meni ne życzływyj,
|: Za śliźmy świta ne baczu,
To utru sia, to zapłaczu. :|

Boże, odkryj swoju wolu!
Jaku majesz daty dolu:
|: Czy szczasływu, czy neszczasnu? —
Wedłuh toji żyty zacznu! :|

Перша Сотня. Десяти Десятокъ.

No. 4.

„У сусіда хата біла.“

Думка зъ Волині.

(зъ підъ Житомира.)

Голосъ співала В. Красіцка.

Andantino. Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

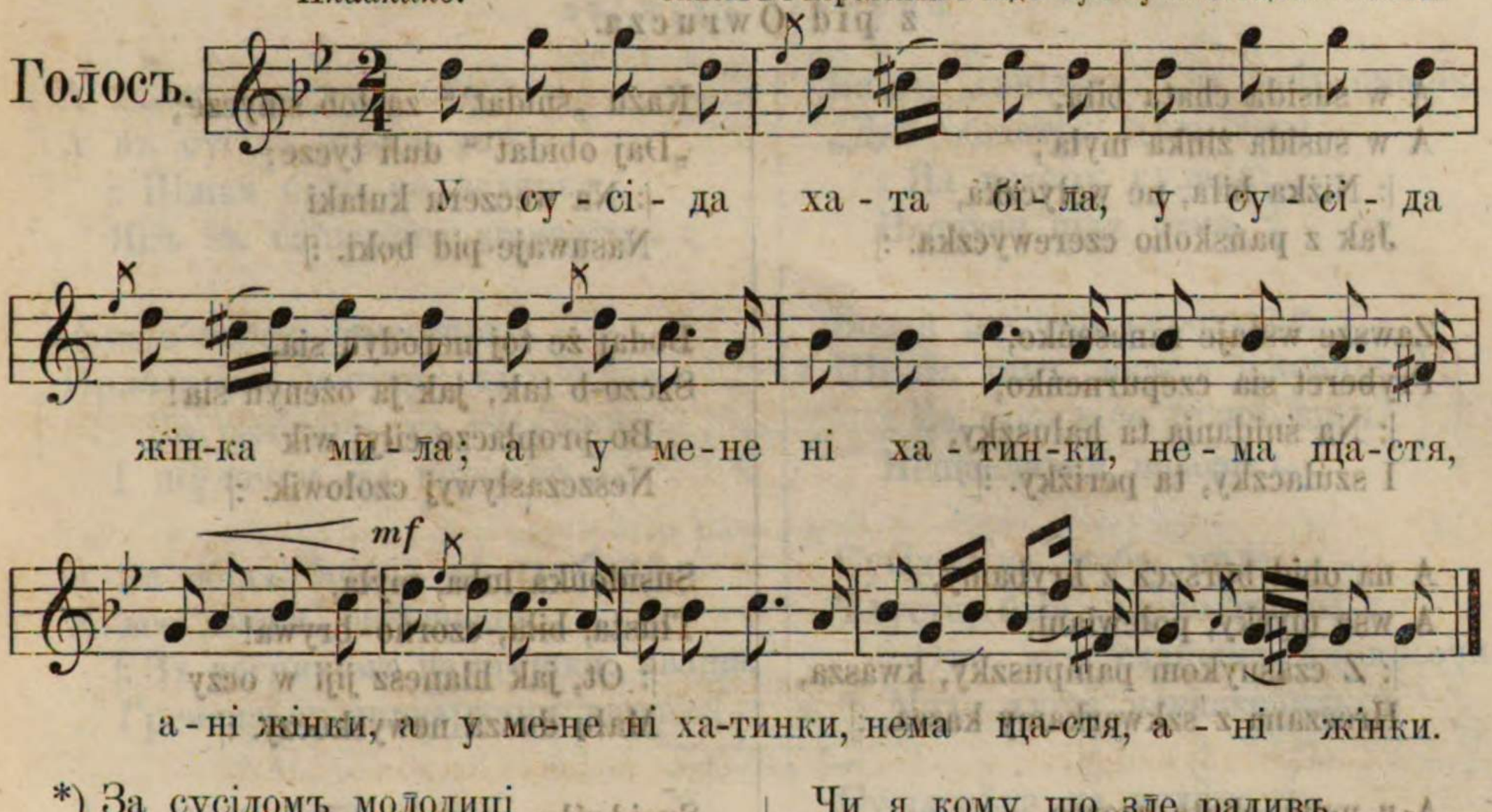

*) За сусідомъ молодиці
За сусідомъ і вдовиці
|: І дівчата поглядають,
Бо сусіда всі кохають. :|

А я бідний нещасливий,
Ніхто мені не жичливий,
|: Хочъ зъ которою ся спізнаю,
Взаемности не дознаю. :|

Одна мене полюбила
І рученьку заручила,
|: А пісьля въ очи сказала,
Що ніколи некохала. :|

Чи я кому що зле радивъ,
Чи я кого зъ сьвіта звадивъ?
|: Охъ за що-жъ мя Богъ карае,
Лиху долю насилае? :|

Чи то, Боже, твоя воля,
Чи нещастна моя доля?
|: Що я живу якъ въ пустині
Літа трачу безъ дружини. :|

Нема щастя, нема долі,
Треба жити якъ въ неволі;
|: Хиба піду утоплюся,
Або въ камінь розибюся. :|

---

*) Варіянтъ:

зъ підъ Межирича на Волині.

А вже сусідъ жито сіе,
А въ сусіда зеленіе:
|: Въ мене поле не оране,
Жито мое не сіяне. :|

А въ сусіда пьють, гуляють,
А сусіда всі кохають,
|: Всі кохають і всі люблять,
І до себе всі голублять. :|

А я бідний, нещасливий,
Ніхто-жъ мені не жичливий,
|: За слізьми сьвіта не бачу,
То утруся, то заплачу. :|

Боже, одкрий свою волю!
Яку маешъ дати долю:
|: Чи щасливу, чи нещасну,—
Ведлугъ тої жити зачну! :|

Treba baczu świt kydaty
Pryde z żalu umiraty;
: Lude mene ne zlubyły,
Nikomu wże ja ne myłyj. :|

Pidu meży lisy, hory,
Pidu meży temny bory,
|: Taj tam budu smerti żdaty,
Na nedolu narikaty. :|

Warjant:

z pid Owrucza.

A w susida chata biła,
A w susida żinka myła;
|: Niżka biła, ne wełyczka,
Jak z pańskoho czerewyczka. :|

Zawsze wstaje raneseńko,
Pryberet sia czepurneńko,
|: Na śnidania ta hałuszky,
I szulaczky, ta periżky. :|

A na obid borszcz z hrybamy,
A wse mysky, połewiani,
|: Z czasnykom pampuszky, kwasza,
Hreczana z szkwarkamy kasza. :|

A u mene chata czorna
Żinka brydka, ne motorna,
|: Tylko spyt', ta łeżyt'
Ta ne chocze robyt'. :|

Każu „Hapko, wstań raneńko,
Prybery sia czepurneńko!“
|: Wona j słuchaty ne chocze,
Ta jak wid'ma sokocze. :|

Pryszôu z pola, zmorduwaû sia,
Dobre jisty spodiwaû sia;
|: Wona borszcz z niczym postawyt',
Chlib łypkyj u horli dawyt'. :|

Każu „śnidat'“ za łob smycze;
„Daj obidat'“ duli tycze;
|: Na weczeru kułaki
Nasuwaje pid boki. :|

Bodaj że toj nerodyû sia,
Szczo-b tak, jak ja ożenyû sia!
Bo propłacze ciłyj wik
Neszczasływyj czołowik. :|

Susidońka luba, myła,
Tłusta, biła, czorno-brywa!
|: Ot, jak hlanesz jiji w oczy
Mało dusza newyskoczy. :|

Susidońka na rodynach,
Susidońka na chrestynach,
|: De wesillaczko zachodyt',
Susidońka werchowodyt'. :|

Susidońka pożartuje,
I morhne, pociłuje;
|: Zwywajet sia koło muża
Jiszcze hirsze toho uża. :|

Moja snida, rudobrowa,
Morszczki, jak kora dubowa,
|: I zhorbyt' sia jak starucha
Taj sydyt', ot, jak makucha. :|

Trudno ludiam rozkazaty,
Hydko skipkamy uziaty,
|: Chocz wiźmy na łopatu,
Ta j zakyń jij za chatu!

Треба бачу сьвітъ кидати,
Прийде зъ жалю умірати;
|: Люде мене не злюбили,
Нікому вже я не милий. :|

Піду межи ліси, гори,
Піду межи темні бори,
|: Тай тамъ буду смерти ждати,
На недолю нарікати. :|

Варіянтъ:

зъ підъ Овруча.

А въ сусіда хата біла,
А въ сусіда жінка мила;
|: Ніжка біла, не величка,
Якъ зъ паньского черевичка. :|

Кажу „сьнідать,“ за лобъ смиче;
„Дай обідать,“ дулі тиче;
|: На вечеру кулаки;
Насуває підъ боки. :|

Завше встає ранесенько,
Приберется чепурненько
|: На сьніданя та галушки,
І шулячки, та періжки. :|

Бодай же той неродився,
Що-бъ такъ, якъ я оженився!
|: Бо пропаче цілий вікъ
Нещасливий чоловікъ. :|

А на обідъ борщъ зъ грибами,
А все миски, полевьяні.
|: Зъ часникомъ пампушки, кваша,
Гречана зъ шкварками каша. :|

Сусідонька люба, мила,
Тлуста, біла, чорно-брива!
|: Отъ, якъ глянешъ йіі въ очи
Мало душа невискочить. :|

А у мене хата чорна,
Жінка бридка, не моторна,
|: Тілько спить, та лежить
Та не хоче робить.

Сусідонька на родинахъ,
Сусідонька на хрестинахъ;
|: Де весіллячко заходить,
Сусідонька верховодить. :|

Кажу „Гапко, встань раненько,
Приберися чепурненько!“
|: Вона й слухати не хоче,
Та якъ відьма сокоче.

Сусідонька пожартуе,
І моргне, і поцілуе;
|: Звивается коло мужа
Іще гірше того ужа. :|

Прийшовъ зъ поля, змордовався,
Добре йісти сподівався;
|: Вона борщъ зъ нічимъ поставить,
Хлібъ липкий у горлі давить.

Моя сніда, рудоброва,
Морщкі, якъ кора дубова;
|: І згорбится якъ старуха,
Тай сидить, отъ, якъ макуха. :|

Трудно людямъ розказати,
Гидко скіпками узяти,
|: Хочъ візьми на лопату,
Та й закинь йіі за хату! :|

No. 5.

„Szczo-ż ja budu, bidnyj, dijaû?“

Dumka z Podola.

Hołos iz Zbornyka Waćława z Oleska.

Perełożyû pid muzyku A. Kocipiński.

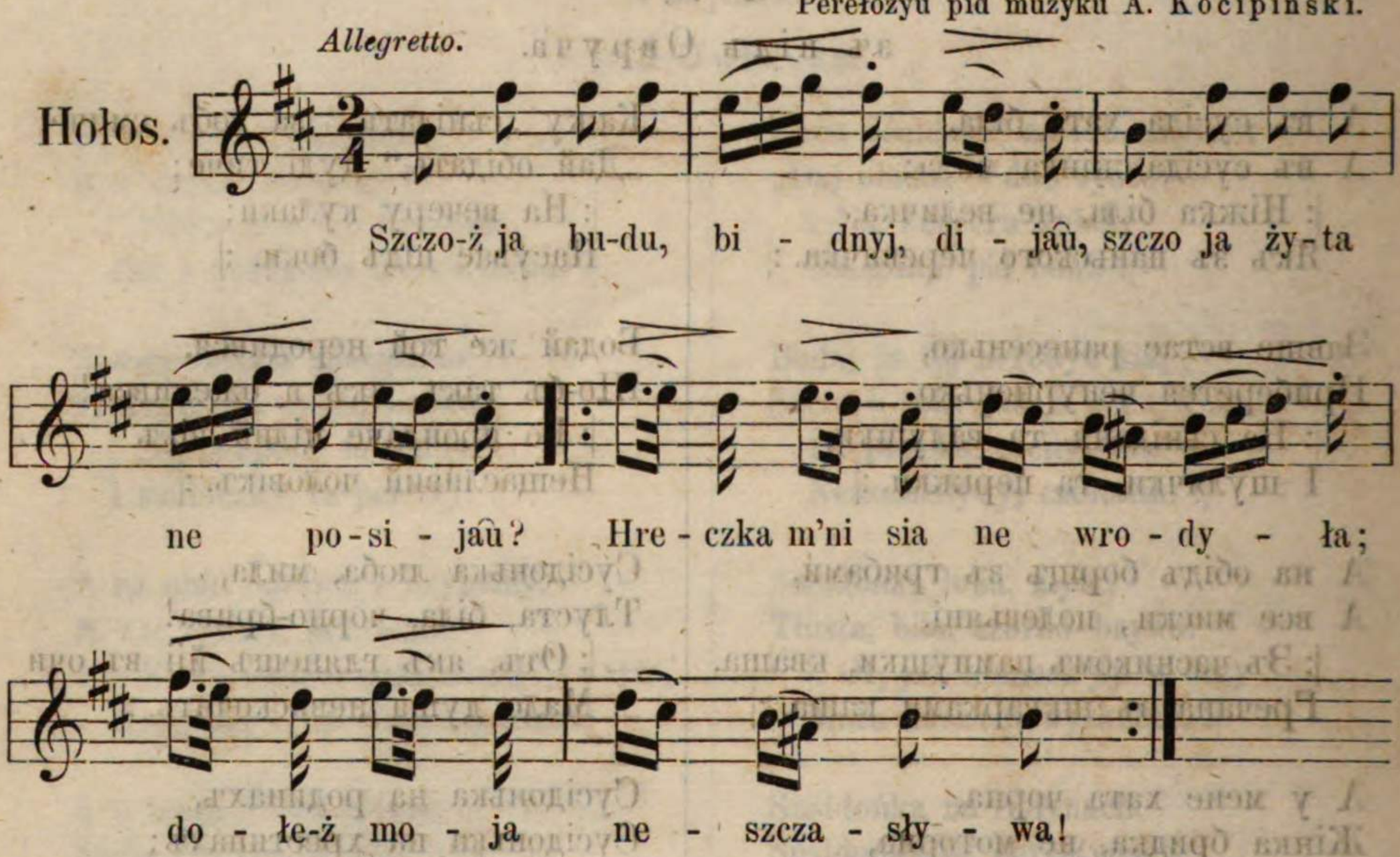

Susid ore, susid sije,
W susida wże zełenije;
|: A u mene ne orano,
Ani żyta ne sijano. :|

U susida oborohy,
U susida poûni stohy;
|: A u mene ni to nywky,
Ni to sina stebełynky. :| *)

Słowa iz Zbornyka Waćława z Oleska. Str. 350.

---

*) Bilsze sliw dywy-ś w piśni: „U susida chata biła.“

No. 5.

„Що-жъ я буду, бідний, діявъ?“

Думка зъ Подоля.

Голосъ ізъ Зборника Вацьлава зъ Олеска.

Переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

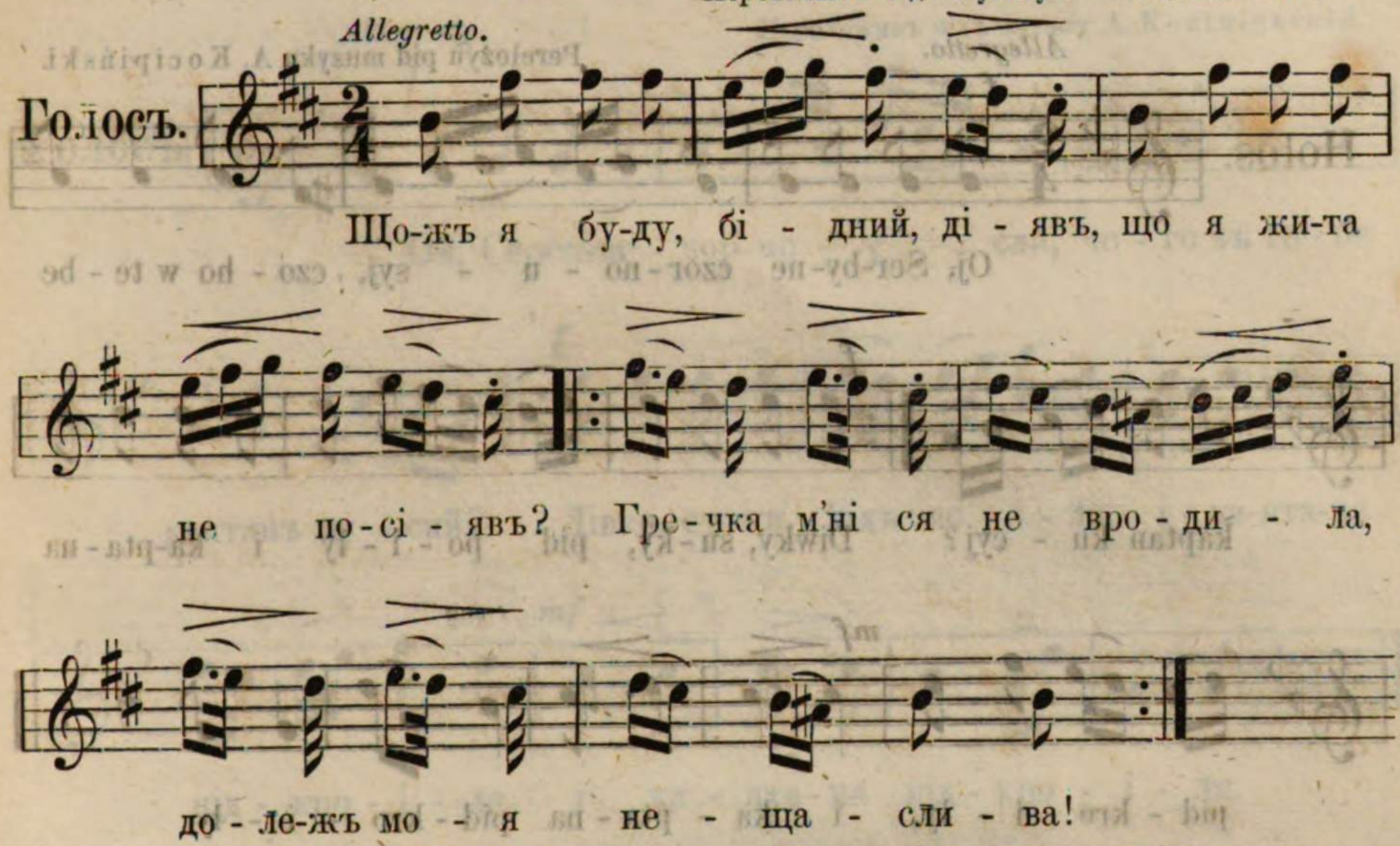

Сусідъ оре, сусідъ сіе,
Въ сусіда вже зеленіе;
|: А у мене не орано,
Ані жито не сіяно. :|

У сусіда обороги,
У сусіда повні стоги;
|: А у мене ні то нивки,
Ні то сіна стебелинки. :| *)

Слова ізъ Зборника Вацьлава зъ Олеска. Стр. 350.

*) Більше слівъ дивись въ пісьні: „У сусіда хата біла.“

No. 6.

U Serbyna dobre żyty.

Piśnia.

(Z lubymych piseń kniazia G. A. Potiomkina.)

Hołos z Rukopysi Jos. Szpeka.

Allegretto. Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

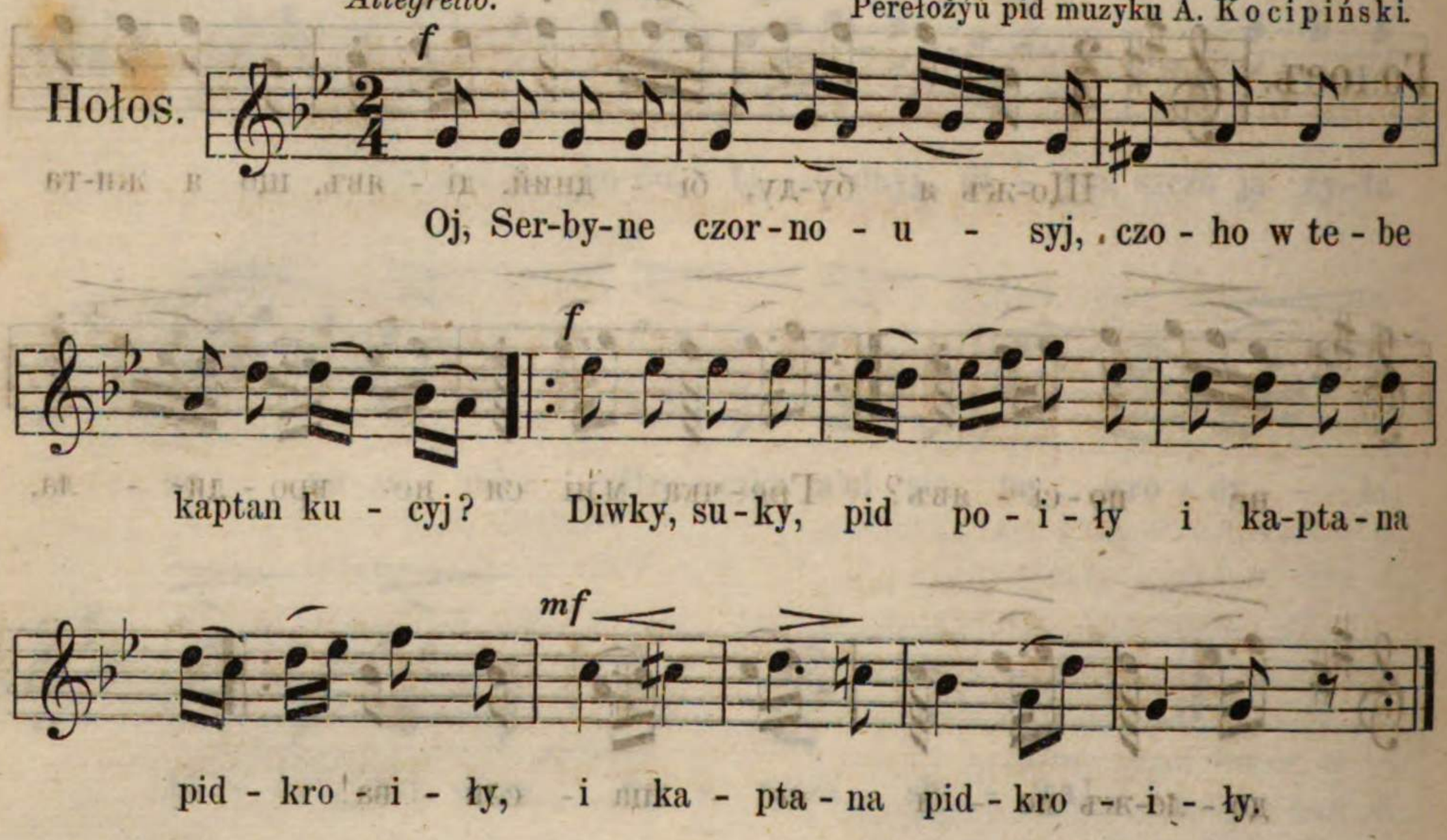

U Serbyna dobre żyty,
Szczo ni żaty, ni kosyty,
Bo w Serbyna czuża chata
|: I sam Serbyn jak harmata. :|

A w Serbyna ta weczerja —
Szczo dnia kurka ta peczena,
Warenyczki waryt' w maśli,
|: Czerewyczki nosyt' kraśni. :|

Czom Serbyna ne lubyty,
W joho niczoho robyty;
Tilky siade win na konia,
|: — To i wsia chudobońka moja! :|

No. 6.

У Сербина добре жити.

Пісьня.

(Зъ любимихъ пісень князя Г. А. Потемкіна.)

Голосъ зъ Рукописі Йос. Шпека.

Allegretto. Переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

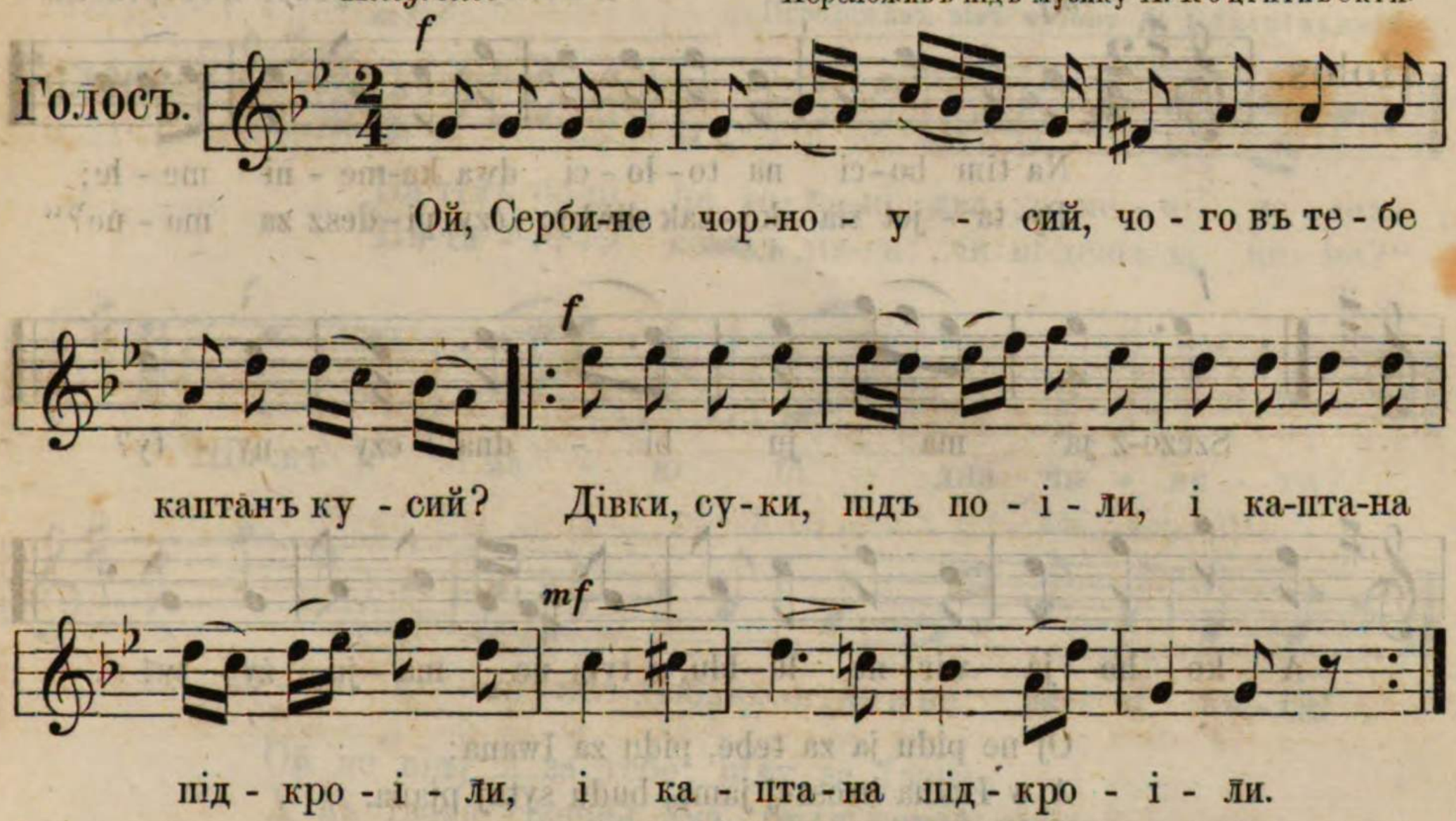

У Сербина добре жити,
Що ні жати, ні косити,
Бо въ Сербина чужа хата
|: І самъ Сербинъ якъ гармата. :|

А въ Сербина та вечеря —
Що дня курка та печена,
Варенички варитъ въ масьлі,
|: Черевички носить красні. :|

Чомъ Сербина не любити,
Въ його нічого робити;
Тільки сяде вінъ на коня,
|: — То і вся худобонька моя. :|

No. 7.

„Na tim boci na tołoci dwa kameni mełe.“

Szumka

(z lubymych piseń kniazia G. A. Potiomkina.)

Hołos z Rukopysi Jos. Szpeka.

Allegretto.

mf

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

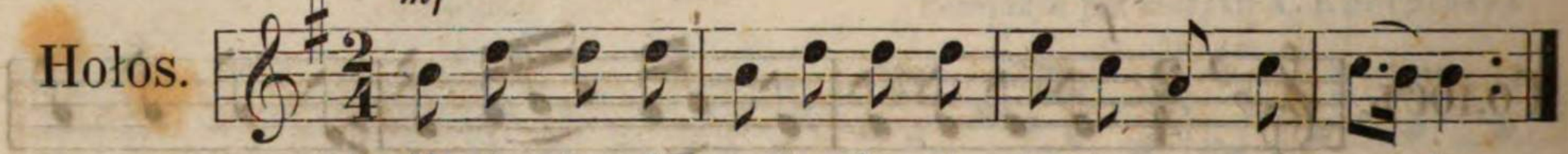

Na tim bo-ci na to-ło-ci dwa ka-me-ni me-łe;
Py-ta-jet sia ko-zak diwky: „czy pi-desz za me-ne?“

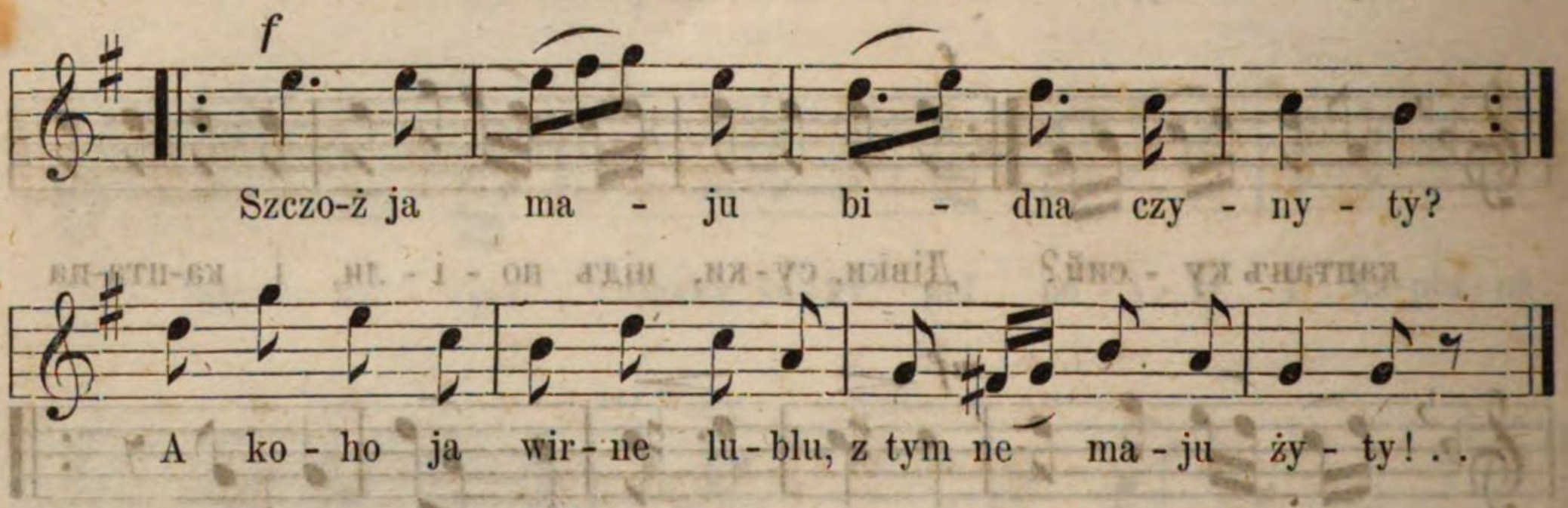

Szczo-ż ja ma-ju bi-dna czy-ny-ty?

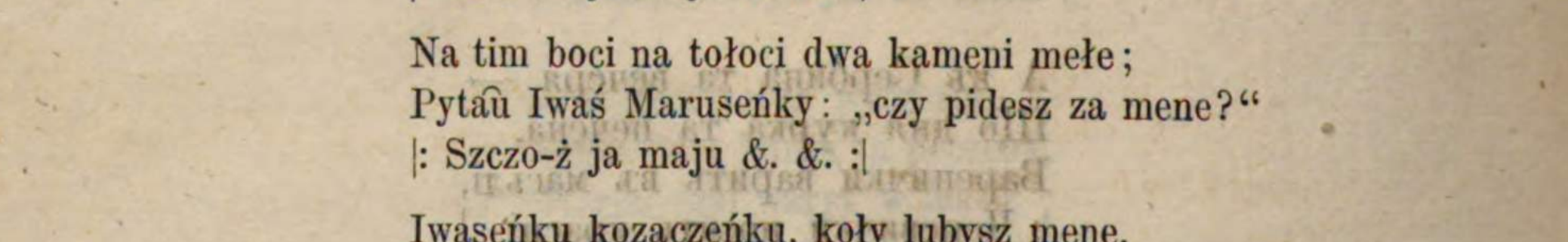

A ko-ho ja wir-ne lu-blu, z tym ne ma-ju ży-ty!..

Oj ne pidu ja za tebe, pidu za Iwana;
A w Iwana hroszej jama, budu sytaj pjana.
|: Szczo-ż ja maju bidna czynyty? :|
A koho ja wirne lublu, z tym ne maju żyty!

Po nad riczkoj, po nad bystroj, diwczyna hulaje:
Idy Bat'ku, kryczyt Diwka: kozak potopaje!
|: Szczo-ż ja maju &. &. :|

Na tim boci na tołoci dwa kameni mełe;
Pytaû Iwaś Maruseńky: „czy pidesz za mene?“
|: Szczo-ż ja maju &. &. :|

Iwaseńku kozaczeńku, koły lubysz mene,
Kochaneczku, mij bateńku, pidu ja za tebe.
|: Znaju maty szczo &. &. :|

Żyto maty, żyto maty, żyto ne pszenycia?
Czom Iwasia ne lubyty, koły czepurytsia?
: Znaju maty szczo &. &. :|

Żyto maty, żyto maty, żyto ne połowa,
Czom Iwasia ne lubyty, koły czornobrowyj?
|: Znaju maty szczo &. &. :|

No. 7.

„На тімъ боці на толоці два камені меле.“

Шумка

(зъ лубимихъ пісень князя Г. А. Потемкіна.)

Голосъ зъ Рукописі Йос. Шпека.

Allegretto.

mf

Переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

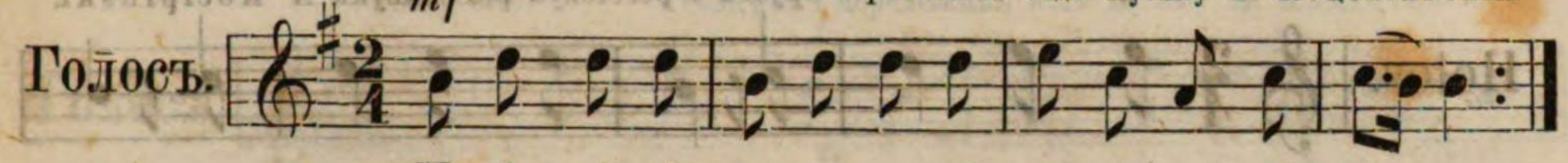

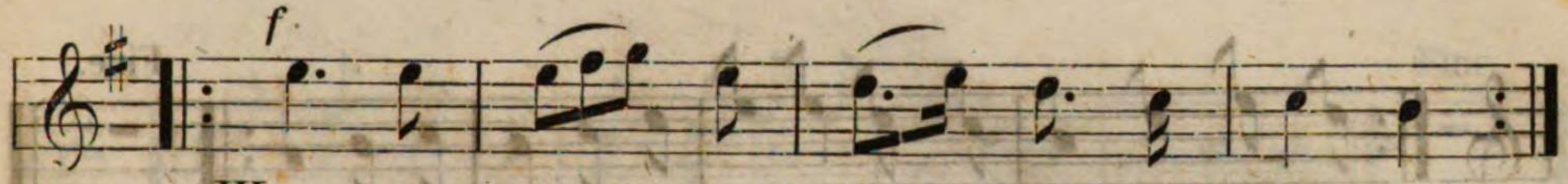

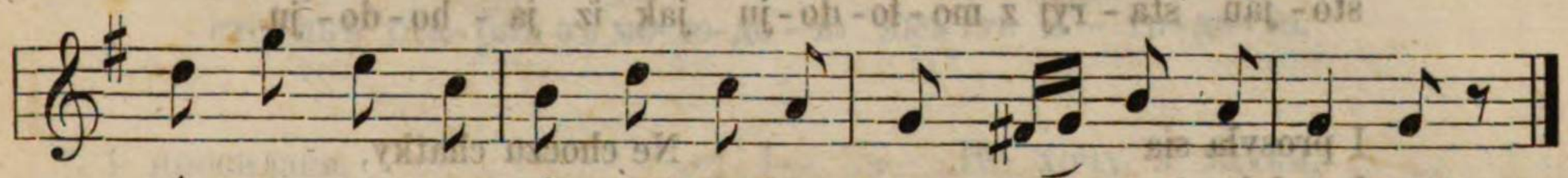

Ой не піду я за тебе, піду за Івана;
А въ Івана грошей яма, буду ситай пьяна.
|: Що-жъ я маю бідна чинити? :|
А кого я вірне люблю, зъ тимъ не маю жити!

По надъ річкой, по надъ бистрой, дівчина гуляе:
Іди Батьку, кричитъ Дівка: козакъ потопае.
|: Що-жъ я маю &. &. :|

На тимъ боці на толоці два камені меле;
Питавъ Івась Марусеньку: „чи підешъ за мене?“
|: Що-жъ я маю &. &. :|

Івасеньку козаченьку, коли любишъ мене,
Коханечку, мій батеньку, піду я за тебе.
|: Знаю мати що &. &. :|

Жито мати, жито мати, жито не пшениця;
Чомъ Івася не любити, коли чепурится?
|: Знаю мати що &. &. :|

Жито мати, жито мати, жито не полова;
Чомъ Івася не любити коли чорнобровий?
|: Знаю мати що &. &. :|

No. 8.

Staryj i Mołoda.

„Oj pid wyszneju, pid czereszneju.“

Dwijnaja Piśnia

(z Podola.)

Allegretto. Spysaû i perełożyû pid muzyku A Kocipiński.

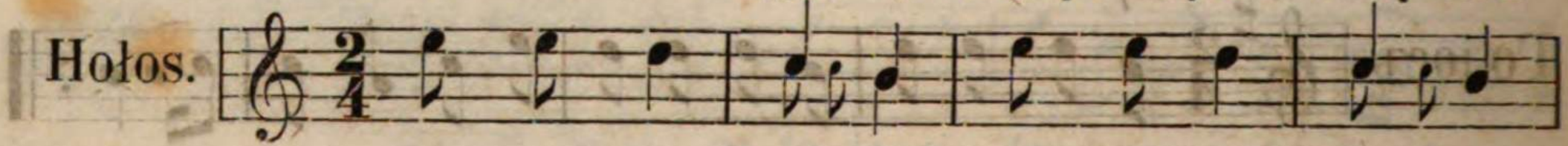

Oj pid wy - szne - ju, pid cze - re - szne - ju,

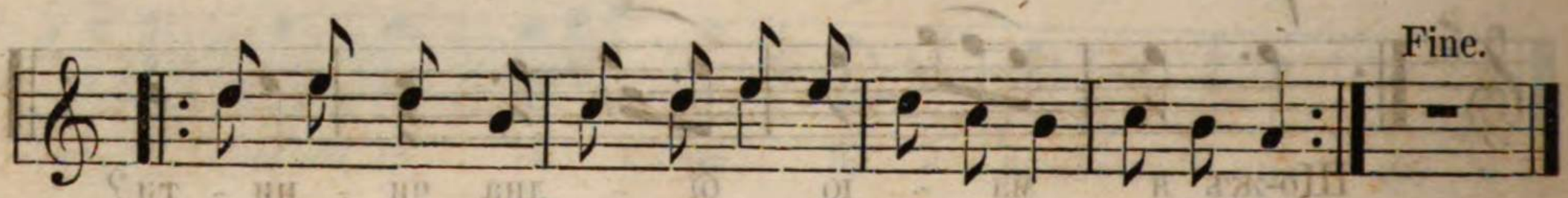

sto - jaû sta - ryj z mo - ło - do - ju jak iz ja - ho - do - ju.

I prosyła sia
I mołyła sia:
|: Pusty-ż mene, staryj didu,
Ja hulaty pidu. :|

I sam ne pidu,
Tebe ne puszczu;
|: Bo ty mene zradysz, zradysz,
Pokynuty schoczesz. :|

Chot' naważysz sia,
Chot' ty napresz sia,
|: Jak ja schoczu to i pidu,
I hulaty budu. :|

Oj ne jdy hołubko,
Ne jdy moja lubko,
|: Za to tobi kuplu chatku
Pry nej sinożatku. :|

I także stawok,
I błyzeńko młynok,
|: Po nad krajom horbok,
I wysznewyj sadok. :|

Ne choczu chatky,
Ni sinożatky,
|: Ni stawka, ni młynka,
Ni wysznewoho sadka. :|

Czy ne buû-by hrich,
I ludej usich smich,
|: Tak tratyty wik z toboju
Buwszy mołodoju?

Ty staryj trup, trup,
Sydyż tut, tut, tut;
|: Nawaryła tobi kaszy,
I dwa horszky kwaszy. :|

Ty staryj diduha,
I zohnuw sia jak duha,
|: Tobi babu buło braty,
Ne m'ni wik wiazaty. :|

Zahyńte, propad'te,
Staryji kości!
|: Ne suszyte, ne kruszyte
Mojej' mołodosti.“ :|

No. 8.

Старий і Молода.

„Ой підъ вишнею, підъ черешнею.“

Двійная Пісьня

(зъ Подоля.)

Allegretto. Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

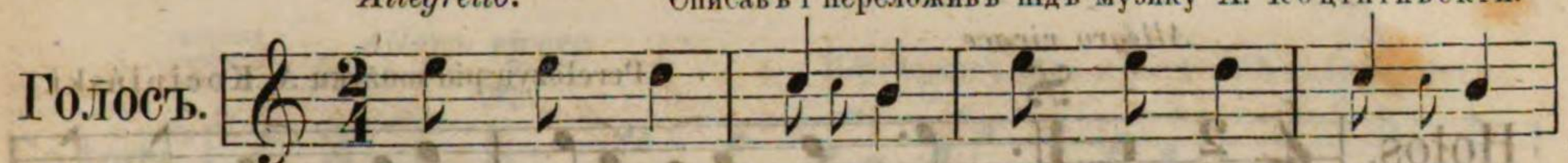

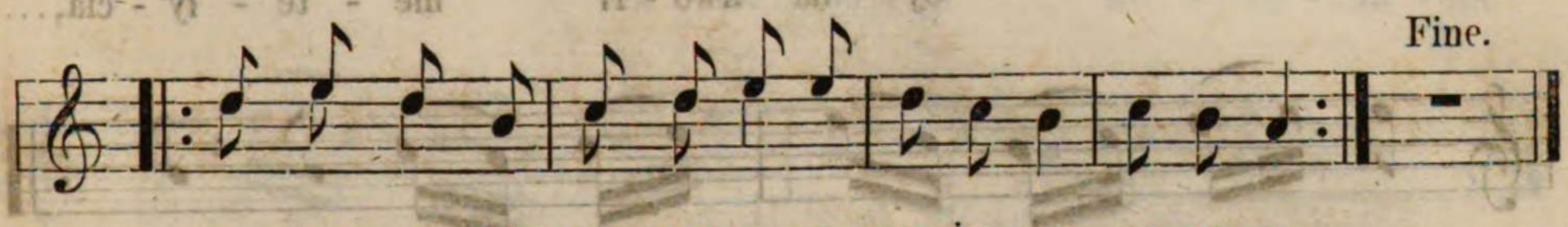

І просилася,
І молилася:
|: Пусти-жъ мене, старий діду,
Я гуляти піду. :|

І самъ не піду,
Тебе не пущу;
|: Бо ти мене зрадишъ, зрадишъ,
Покинути схочешъ. :|

Хоть наважишся,
Хоть ти напрешся,
|: Якъ я схочу то і піду,
І гуляти буду. :|

Ой не йди, голубко,
Не йди, моя любко,
|: За то тобі куплю хатку,
При ній сіножатку. :|

І также ставокъ,
І близенько млинокъ,
|: По надъ крайомъ горбокъ,
І вишневий садокъ. :|

— „Не хочу я хатки,
Ні сіножатки,
|: Ні ставка, ні млинка.
Ні вишневого садка. :|

Чи не бувъ-би гріхъ,
І людей усіхъ сьміхъ,
|: Такъ тратити вікъ зъ тобою
Бувши молодою! :

Ти старий трупъ, трупъ,
Сидижъ тутъ, тутъ, тутъ;
|: Наварила тобі каши,
І два горшки кваши. :|

Ти старий дідуга,
І зогнувся якъ дуга,
|: Тобі бабу було брати,
Не м'ні вікъ вязати. :|

Загиньте, пропадьте,
Старії косьті!
|: Не сушіте, не крушіте
Моей молодости.“ :|

No. 9.

Metełycia.

„Oj na dwori metełycia, . . . czomu staryj ne żenyt' sia?“

Piśnia z tancem

(z Ukrainy.)

Hołos z Rukopysi M. Wyhornićkoho.

Allegro vivace.

Perełożył pid mużyku A. Kocipiński.

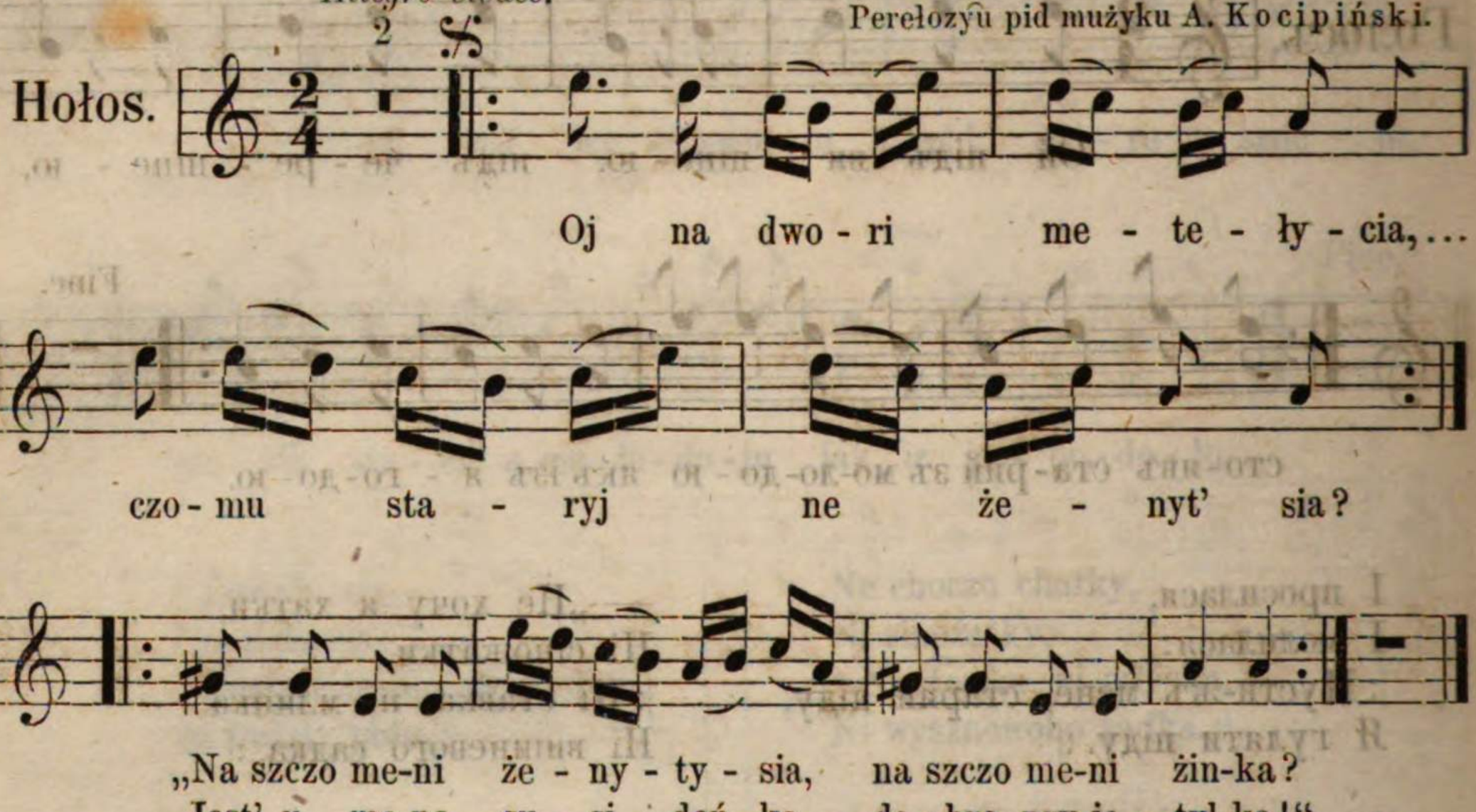

„Na szczo me-ni że - ny - ty - sia, na szczo me-ni żin-ka?
Jest' u me-ne su - si - doń - ka do - bra pry-ja - tyl-ka!“

Oj na dwori Metełycia,
Czomu staryj ne żenyt' sia?
*) „Na szczo meni żenyty sia,
Na szczo meni żinka;
Jest' u mene susidońka
Dobra pryjatylka.“

---

*) Warjant:

z Rukopysi Sem. Łuk. Metlińskoho.

|: Oj nikoły żenyty sia
Bo nikomu żuryty sia. :|

Żal myni prewełykyj
Szczo pohanyj, ta serdytyj;
|: Oj żal żywotu,
Szczo ljubyû syrotu. :|

Oj żal że myni,
Szczo ne wziaû ja jiji;
|: Szczo poljubyû, ta newziaû,
Tylko swit zawiazaû. :|

Перша Сотня. Десяти Десятокъ.

No. 9.

Метелиця.

„Ой на дворі метелиця, чому старий не жениться?“

Пісьня зъ таньцемъ

(зъ Украіни.)

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорніцкого.

Allegro vivace.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

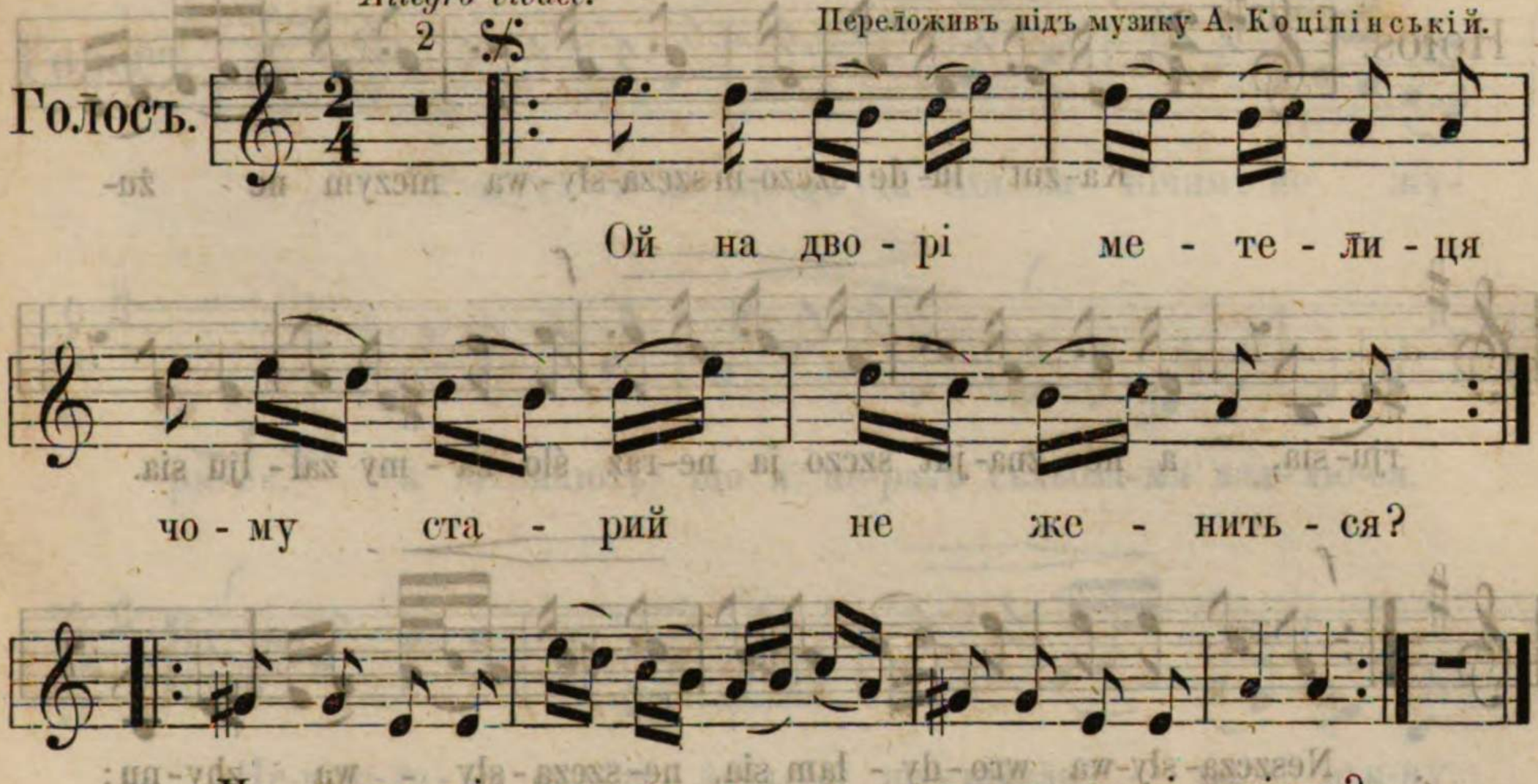

Ой на дво - рі ме - те - ли - ця

чо - му ста - рий не же - нить - ся?

„На що ме-ні же - ни ти - ся, на що ме-ні жінка?
Есть у ме-не су - сі - донька до-бра прия - тилка!“

Ой на дворі Метелиця,
Чому старий не жениться?
*) „На що мені женитися,
На що мені жінка;
Есть у мене сусідонька
Добра приятилка.“

---

*) Варянтъ:

ізъ Рукописі Сем. Лук. Метліньского.

|: Ой ніколи женитися
Бо нікому журитися. :|

Жаль мині превеликий
Що поганий, та сердитий;
|: Ой жаль животу,
Що любивъ сироту. :|

Ой жаль же мині,
Що не взявъ я йії;
|: Що полюбивъ, та невзявъ,
Тилко світъ завьязавъ. :|

No. 10.

„Każut' lude, szczo-m szczasływa."

Dumka

(z pid Umania.)

Hołos spiwaŭ F. Krawczyk.

Andante. Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

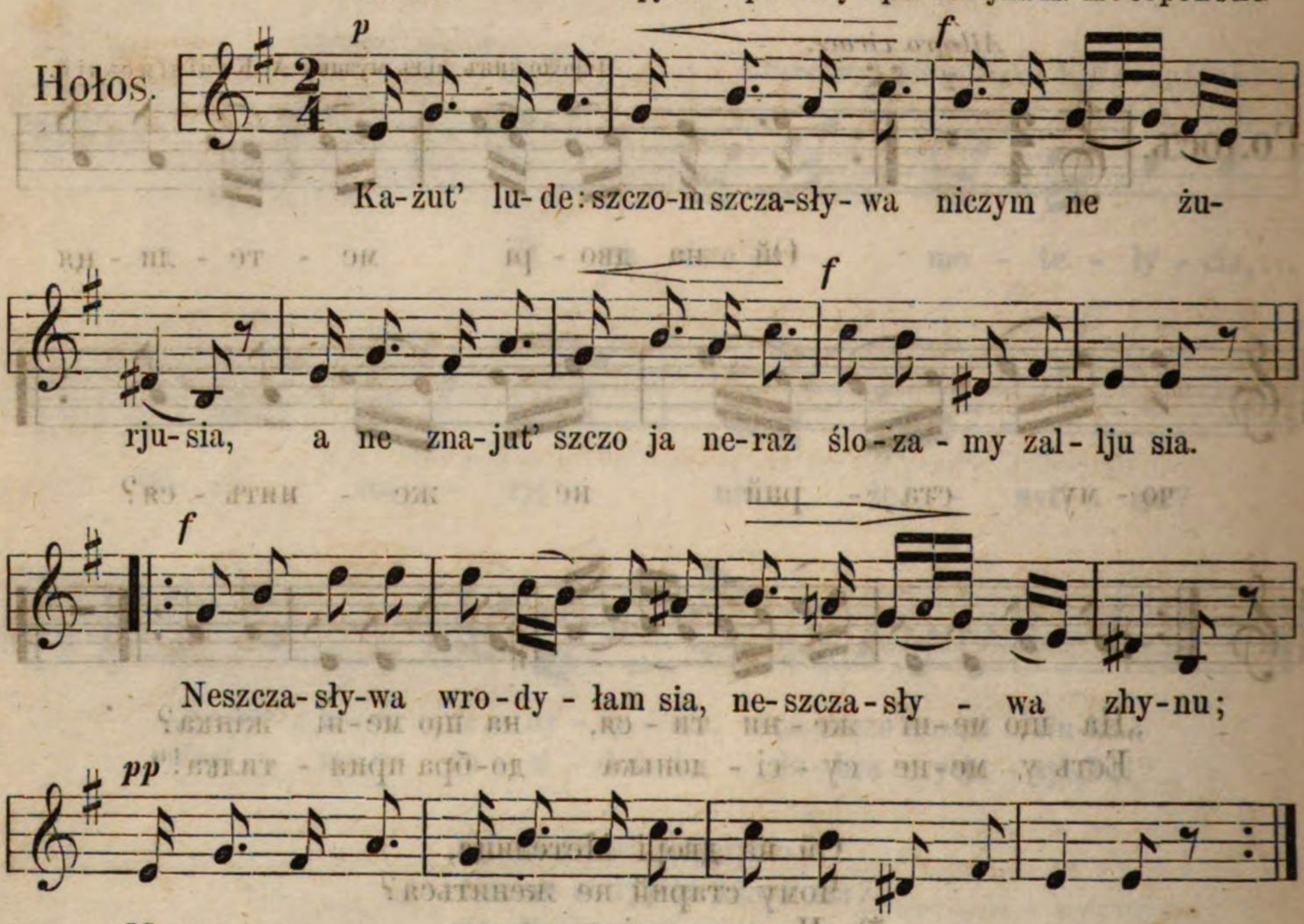

Perszy lita mynuły sia ja jich ne liczyła,
Bo każdaja hodynońka buła meni myła. —
|: Lita-ż moji mołodyji, lita mołodeńki!
Majete-ż but' neszczasływi, bud' też koroteńki. :|

Czo-m ty mene, moja maty, w zilli ne kupała?
Czo-m ty mene, moja maty, na smert' ne zallała?
|: Neszczasływa wrodyłam sia, neszczasływa zhynu;
Mene-ż maty porodyła w takuju hodynu. :|

Czo-m ty mene, moja maty, w Cerkwu ne nosyła?
Szczo ty meni u Hospoda doli ne w prosyła?
|: — „W Cerkwu tia nosyła doniu, Bohu mołyła sia;
Taka-ż tobi moja doniu dola sudyła sia!" :|

Kineć perszyj Sotni.

No. 10.

„Кажуть люде, що-мъ щасливa.“

Думка

(зъ під Уманя.)

Голосъ співавъ Ф. Кравчикъ.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

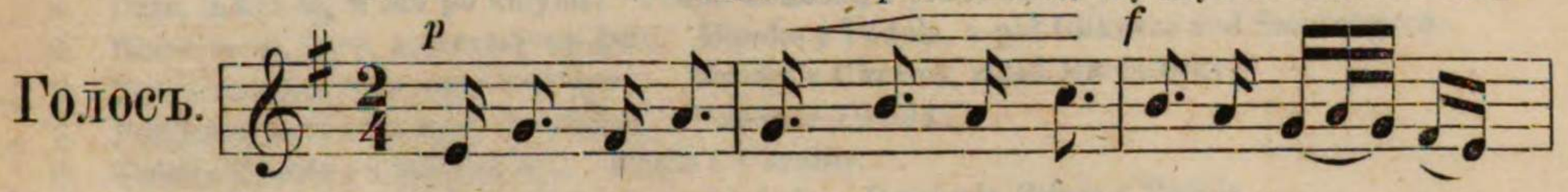

Кажуть лю-де: що-мъ ща-сли-ва нічимъ не жу-

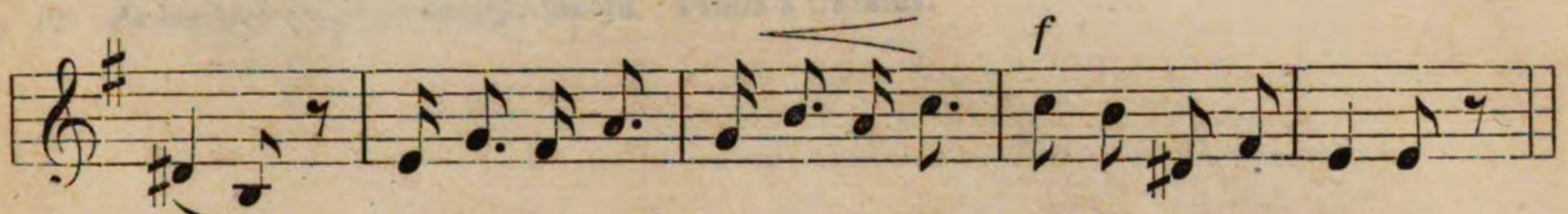

рю-ся, а не знають що я не-разъ сльоза-ми зал-лю-ся.

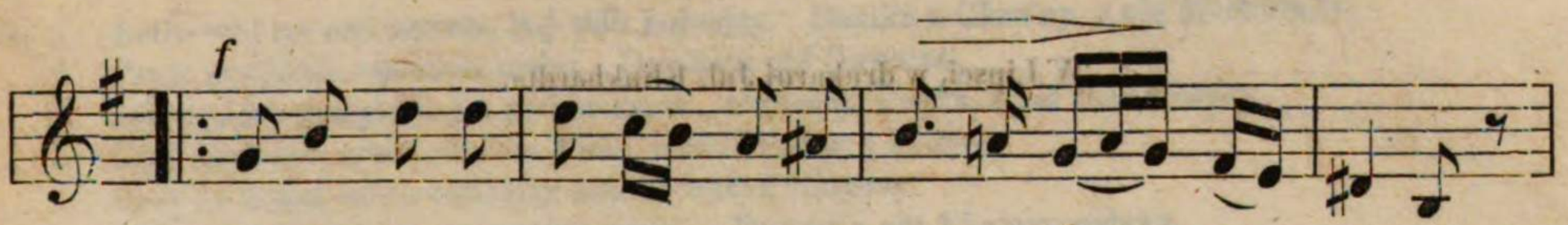

Не-щас-ли-ва вроди-ламъ ся, не-щасли - ва зги-ну.

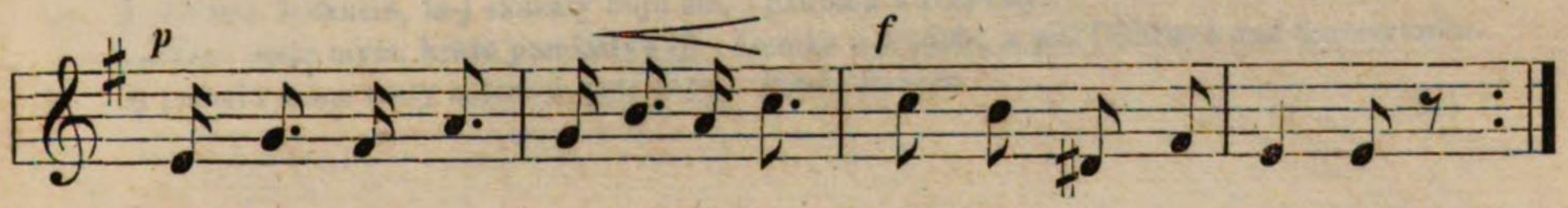

Менежъ ма-ти по-ро-ди-ла въ та-ку-ю го-ди-ну.

Перші літа минулися я йіхъ не лічила,
Бо каждая годинонька була мені мила.
|: Літа-жъ моі молодії, літа молоденькі!
Маете-жъ буть нещасливі, будьтежъ коротенькі. :|

Чомъ ти мене, моя мати, въ зіллі не купала?
Чомъ ти мене, моя мати, на смерть не залляла?
|: Нещаслива вродилamся, нещаслива згину;
Мене-жъ мати породила въ такую годину. :|

Чомъ ти мене, моя мати, въ Церкву не носила?
Що ти мені у Господа долі не впросила?
|: — „Въ Церкву тя носила, доню, Богу молилася;
Така-жъ тобі, моя доню, доля судилася. :|

Кінець перший Сотні.

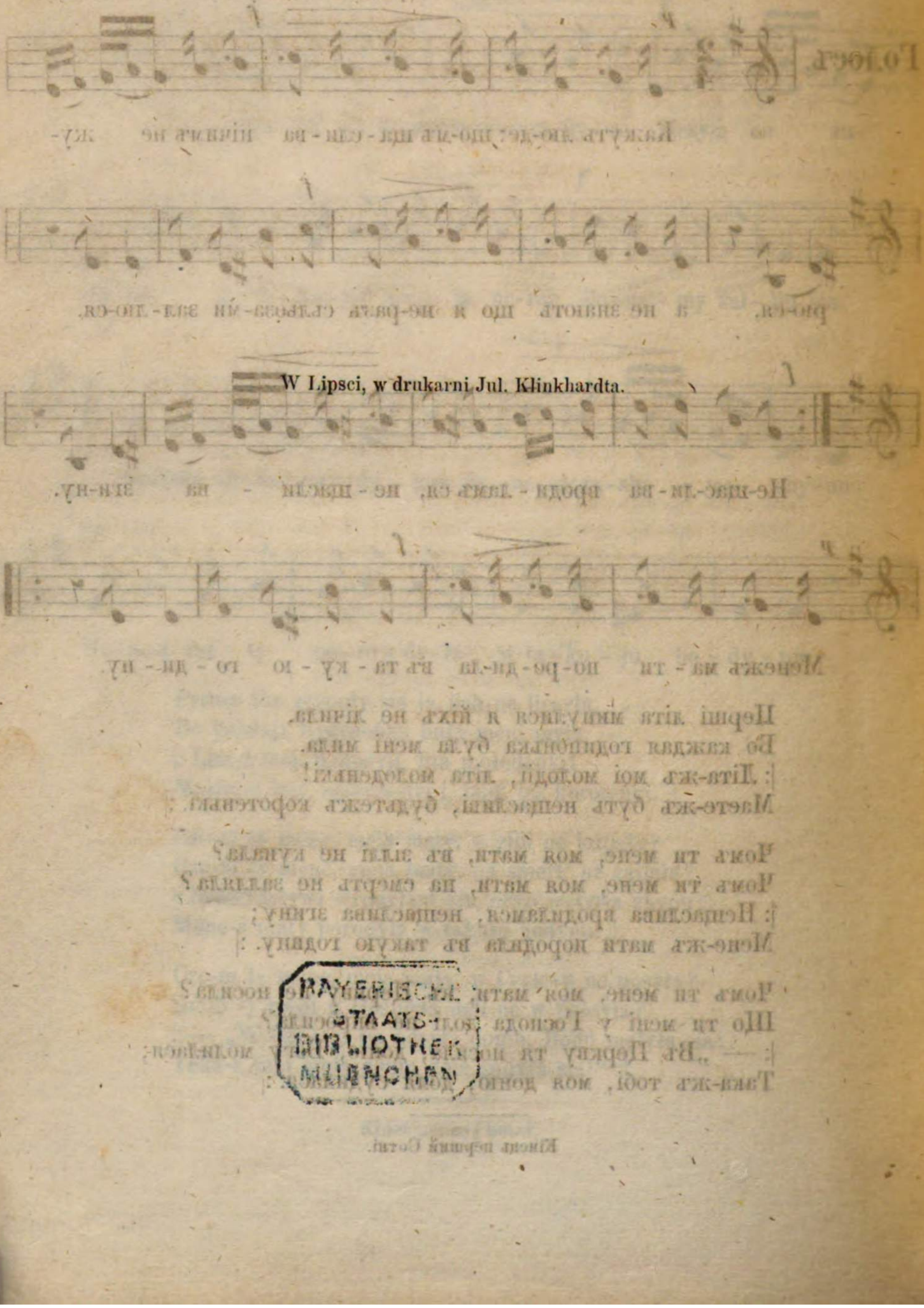

W Lipsci, w drukarni Jul. Klinkhardta.

BAYERISCHE STAATS-BIBLIOTHEK MUENCHEN

Persza Sotnia.

4ty Desiatok.

No. 1. Czy ja w łuzi ne kałyna buła? Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky.
„ 2. Oj Czumacze, Czumacze! żyt'tia twoje sobacze. Piśnia Czumaćka z pid Brusiłowa.
„ 3. Oj koniu mij, koniu woroneńkij. Piśnia Hulaćka z pid Ekaterynosława.
„ 4. Didu, didu! ta, w łuh po kałynu! Piśnia kozaćka, z pid Konstantynohrada.
„ 5. Horeż meni, hore, neszczasływa dołe. Dumka z Podola, z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
„ 6. Posijałam jaru rutu meży berehamy. Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky.
„ 7. Posijałam jaru rutu meży berehamy. Dumka z Podola.
„ 8. Kukała Zuzula od Kałynoczky. Piśnia z Ukrainy.
„ 9. A ja tebe proszu myła, szczobyś mene ty lubyła. Dwojnaja Piśnia z Podola.
„ 10a Żuryła sia Popadia swojeju bidoju. Piśnia z pid Kremeńczuha.
„ 10b Za żuryłaś' Popadia swojeju bidoju. Piśnia z Ukrainy.

5ty Desiatok.

No. 1. Łetiû oreł po nad morem, ta-j staû hołosyty. Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky.
„ 2. Czyja pryczyna rozstania moho. Dumka z pid Owrucza.
„ 3. Jak posijaû mużyk, ta-j u poli jaczmiń. Dwojnaja Piśnia, z pid Ostrohożska.
„ 4. Czas do domu, czas! czas do domu, czas! Piśnia z Podola.
„ 5. Czas do domu, czas! zabaryły nas! Piśnia z Ukrainy.
„ 6. Oj kracze, kracze, ta czorneńkij woron. Dumka z pid Ekaterynosława.
„ 7. Oj kracze, kracze, ta czorneńkij woron. Dumka.
„ 8. A ja lublu Petrusia, ta-j skazaty boju sia. Szumka z Ukrainy.
„ 9. Ukraino moja myła, kraju pamiatływyj. Dumka z Podola, z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
„ 10. Oj posłała mene maty zełenoje żyto żaty. Piśnia Żeńciw.

6ty Desiatok.

No. 1. Rajut' meni szczob' sia wińczaty. Dumka z Podola, z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
„ 2. Chożu, nużu, ruczki łomlu, wzdychaju do Neba. Dumka z Podola.
„ 3. Oj chodyû Czumak sim rik po Donu. Dumka Czumaćka, z pid Biłoji-Cerkwy.
„ 4. Oj du, du, du, du, du, du, rodyłam sia na bidu. Piśnia Staruchy, z pid Konstantynohrada.
„ 5. Oj misiaciu, misiaczeńku! ne świty nikomu. Piśnia z Wołyni, z pid Rowna.
„ 6. Oj misiaciu, misiaczeńku! ne świty nikomu. Piśnia z Ukrainy, z pid Umania.
„ 7. Oj bûû, ta nema ta pojichaû do młyna. Piśnia z pid Kremeńczuha.
„ 8. Ta ne lublu ja ni Stećka, ni Hryćka. Kozak.
„ 9. Oj ty horo kamennaja, czom' sia ne łupajesz. Kołomyjka z Halicyi.
„ 10. Oj ty horo kamennaja, czom' sia ne łupajesz. Szumka z Podola.

Persza Sotnia.

7my Desiatok.

No. 1. Bûu pan Sawa w Nemyrowi, w pana na obidi. Duma pro Sawu z pid Meżyrycza.
„ 2. Wijut' witry, wijut' bujni, aż derewja hnut' sia. Dumka z Ukrainy.
„ 3. Żałko materi ditok! „Oj bida, bida czajci nebozi.“. Dumka.
„ 4. Po za hajem brała diwczyna lon. Dumka z pid Nowohoroda-Wołyńskoho.
„ 5. Łuhom idu konia wedu, rozwywaj sia łuże! Szumka z pid Łuben.
„ 6. Bołyt' moja hołowońka wid samoho czoła. Piśnia.
„ 7. Haiłka. „A my proso sijały, sijały.“ Piśnia wesnjana.
„ 8. Syrota. „Oj, ne szumy łuże z dubrowoju duże.“ Dumka z Ukrainy.
„ 9. Jak hirko w newoli! „Ta chodyû czenczyk po nad wodoju.“ Piśnia.
„ 10. Oj, czyj że to dwir? prytoczyû by swij! Piśnia z pid Głuchowa.

8my Desiatok.

No. 1. A wże try dni, try nedili. Persza Duma pro smert' Nyczaja, z Podola.
„ 2. Dobre tiji Lachy czyniat', szczo ne kumajutsia. Szumka.
„ 3. Tiażko znesty toji rozłuki. Dumka z Podola.
„ 4. Oj izrada, kari oczi, zrada! Dwojnaja piśnia z Podola.
„ 5. Browy czorni, . . . ta, neszczyra prawda. Piśnia.
„ 6. Jichaû kozak za dunaj. Dumka z Wołyni, z pid Żytomyra.
„ 7. Oj, jak tużyt' serce moje za toboju, myła! Dumka z pid Owrucza.
„ 8. Oj, pid wyszneju, pid czereszneju! Dumka z pid Nowohoroda-Wołyńskoho.
„ 9. Na tobi, neboże, szczo meni nehoże! Piśnia dla chora.
„ 10. Koły-b że ja bidu znała, nejszła-b za miż ta hulała. Piśnia z pid Owrucza.

9ty Desiatok.

No. 1. Oj, wze-ż czumak doczumakowaû sia! Piśnia Czumaćka.
„ 2. Oddała mene moja matinka. Dumka z Ukrainy.
„ 3. Oj u łuzi, w łuzi czerwona kałyna! Piśnia z pid Zołotonoszy.
„ 4. Oj u poli mohyła z witrom howoryła! Dumka z Ukrainy.
„ 5. Oj ty, dube kuczerawyj, hilla twoji rjasni! Dumka z pid Machniwky.
„ 6. Serbynka za kozakom. „Oj Serbycho, Serbynoczko, hodi serbowaty! Piśnia z chorom.
„ 7. W sławnim misti Zaliszczykach wysoka mohyła. Dumka Nowobrańciw, z Podola.
„ 8. I szumyt' i hude, dribnyj doszczyk ide. Szumka z Podola.
„ 9. Horłycia. Oj, diwczyna horłycia, do kozaka hornetsia. Piśnia z tanciom.
„ 10. W czystim poli, pry dołyni, pry tychim dunaju. 2ha Duma pro Nyczaja.

10ty Desiatok.

No. 1. Oj Moroze, Morozeńku, ty sławnyj kozacze! Duma pro Moroza.
„ 2. Oj, stuknuło w bujnim lisi, komar z duba powałyû sia. Duma pro swert' komarja.
„ 3. Nebudu ja żenyty sia, bo szczo meni z toho! Szumka z Podola.
„ 4. U susida chata biła. Dumka z Wołyni, z pid Owrucza.
„ 5. Szczo-ż ja budu, bidnyj, dijaû? Dumka z Podola.
„ 6. U Serbyna dobre żyty. „Oj, Serbyne czornousyj!“ Piśnia.
„ 7. Na tim boci na tołoci dwa kameni mełe. Szumka.
„ 8. Staryj i Mołoda. „Oj pid wyszneju, pid czereszneju.“ Dwojnaja-Piśnia z Podola.
„ 9. Metełycia. „Oj, na dwori metełycia, czomu staryj ne żenyt'sia.“ Piśnia z tańciom.
„ 10. Każut' lude, szczo-m szczasływa niczym ne żurusia. Dumka z pid Umania.

W Lipsci, w drukarni Jul. Klinkhardta.

Einige Worte, die die Aufmerksamkeit aller verdienen!

Was nützt o Mensch dir alles,
Ansehen, Ruhm und Geld,
Wenn dir Gesundheit fehlt,
Das höchste Gut der Welt!

Der Herr läßt die Arznei aus der Erde wachsen und ein Vernünftiger verachtet sie nicht! Sirach 38. Kapitel 4. Vers.

Wer gesund ist und es bleiben will, soll alljährlich im Frühjahr und Herbst sein Blut reinigen. Wer aber krank ist, von Kopfweh geplagt wird, sich fast immer müde fühlt, keine Lebensfreude hat, energielos ist, an Verstopfung leidet, eine welke oder unreine Haut hat, älter aussieht als seine Jahre es bedingen, der sollte keine Minute säumen und gleich die Ursachen all dieser bedenklichen, traurigen Erscheinungen beseitigen, am besten durch Trinken eines vom Fachmann hergestellten Kräutertees.

Trinken Sie, wenn Sie gesund bleiben oder werden wollen

Rhöner Gebirgskräuter-Tee

No. 1 in der Wirkung unerreicht bei **Gicht, Rheumatismus, Ischias, Hexenschuß, Lähmungen, Arterienverkalkung, Magen- u. Darmbeschwerden, Appetitlosigkeit, Nieren- u. Blasenleiden, Fettleibigkeit usw.**

No. 2 bei **Weißfluß, Krämpfen, Rückenschmerzen, Bleichsucht, Wechseljahrbeschwerden usw.**

No. 3 bei **Husten, Bronchialkatarrh, Verschleimung,** besonders auch zur **Blutreinigung nnd -Verbesserung.**

Rhöner Gebirgskräuter-Tee

besteht aus giftfreien Heilpflanzen, die in unserem nördlichen Bayern, im Rhöngebirge (Unterfr.), gewachsen und mit besonderer Sorgfalt von Kräuterheilkundigen gesammelt, getrocknet und verpackt wurden.

Er ist neuester Ernte, außerordentlich heilkräftig, wohlschmeckend u. ausgiebig!

Er ist das Produkt 20jähriger Erfahrung und wird von allen, die ihn kennen, jedem andern vorgezogen.

Ueberzeugen Sie sich durch eine Probe!

besonders auch wenn Sie schon vergeblich andere Kuren gemacht haben.

Der Preis ist mit Rücksicht auf die jetzige Zeit so niedrig gehalten, daß auch der Minderbemittelte diesen Tee kaufen kann.

Auszüge aus Anerkennungsschreiben:

. . . . Obwohl ich erst 1 Paket dieses Tees gebraucht habe sind meine Gichtschmerzen wie weggeblasen . . .

. . . . Inzwischen habe ich mit vollem Erfolg No. 1 getrunken und seitdem habe ich schon vielen Menschen Ihren Tee empfohlen.

Ihr Tee ist wirklich ganz vorzüglich und ich bedaure, daß ich nicht schon früher dieses Wundermittel erhielt . . .

Rhöner Gebirgskräuter-Tee ist erhältlich:

In München:

Karmeliten-Apotheke, Promenadeplatz 13. **Ludwigs-Apotheke,** Neuhauserstr. 8.
Mohren-Apotheke. Schützen-Apotheke, Schützenstraße 2.

In Augsburg:

Hofapotheke zu St. Afra. Marien-Apotheke.

Zum Einreiben verwenden Sie am besten den bewährten

Rhönkräuter-Geist

bei allen **rheumatischen, nervösen und sonstigen Beschwerden,** sowie bei **Schwäche** und **Müdigkeit der Glieder.**

Nur in oben genannten Apotheken erhältlich.

und [illegible]
Nur in oben genannten Apotheken erhältlich.